

# Plaiuri Săcelene

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE, ÎNFIINȚATĂ  
ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRASOV, SUB NR. 15553, DIN 8.03.1994,  
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE

## VREM

să răscolisim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc  
să infățișem prezentul văduvit de măreția trecutului  
să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine și  
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească  
la ridicarea acestor plaiuri mocănești

VICTOR TUDORAN  
Plaiuri Săcelene, 1934



# Plaiuri Săcelene

APARE TRIMESTRIAL

## MEMENTO:

" După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi, vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește oameni și locuri scumpe vouă și părinților voștri."

## CUPRINS

### IN MEMORIAM



- Balul Plăcintelor  
Casa părintească  
Să nu uităm  
Mocanii săceleni

pag.3  
pag.4  
pag.5  
pag.6

### CULTURĂ



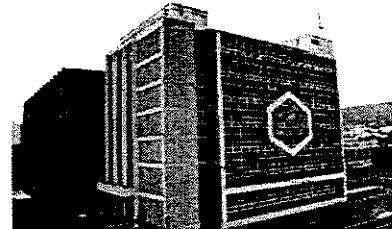
- Anul Caragiale pag.8  
Un om într-o viață pag.8  
Caragiale cinstit la "Moroianu" pag.10  
Evenimente literare pag.12  
La pas prin librării pag.13  
Sărbători ortodoxe pag.14

### ACTUALITATEA SĂCELEANĂ



- Interviu  
Primăria municipiului Săcele

pag.15  
pag.16



### OPINI

- Ispita veacului  
Învățământul liceal  
România Mare...  
Înfrumusețarea orașului  
Opinii de la cititori

pag.17  
pag.18  
pag.19  
pag.20  
pag.22

### SĂNĂTATE SPORT

- Gripa pag.24  
Memorial "Ion Tocitu" pag.25  
Doi schiori săceleni pag.26

## BALUL PLĂCINTELOR MOCĂNEȘTI 2002

Peste ediția 2002 a "Balului plăcintelor mocănești" a căzut inevitabilă cortină a timpului. Impresiile frumosului și plăcutului festin își vor păstra multă vreme încă prospețimea în sufletele celor care au trăit bucuria de a lua parte la această tradițională manifestare. "Tradițiile, spunea cândva neuitatul poet al neamului nostru Octavian Goga în "Pagini noi", trebuie să fie osatura unui popor". Deci un element de structură, poate al vieții culturale a unei comunități care să-i marcheze, să-i asigure la bine și la rău, identitatea și rezistența. Sunt evenimente care concentrează atenția și eforturile unor oameni de a demonstra că viața poate și merită a fi plăcută trăită.

Recentul "Bal al plăcintelor mocănești" din seara zilei de 15 martie s-a înscris în șirul tradiționalei petreceri săcelene, ca o manifestare bine meritată pentru oaspeți, pe bună dreptate apreciată laudativ de mulți participanți. S-au întâlnit aici demnitari locali și oaspeți din altă parte, conducători de întreprinderi și oameni care lucrează în cele mai diverse întreprinderi și instituții, pentru a petrece, într-un climat de veselie, un spectacol artistic de înaltă ținută calitativă și adevărată măiestrie culinară. Mulți reporteri de televiziune și radio au reprezentat-o în emisiuni diferite și repetate, din săptămâna care a urmat.

"În condiții specifice nu numai săcelelor dar și ale timpului nostru, ne străduim, cei de la Asociația "Izvorul" – a afirmat dl. Ing. Claudiu Roșculeț, vicepreședinte al asociației, să oferim oaspeților clipe plăcute", ceea ce s-a văzut și cu deosebire s-a simțit prin trăire directă de către cei prezenți acolo. S-au cinstit tradițiile locului. Au fost invitați și onorați aici, veterani de război, dar și veterani din vremuri de pace, oameni de seamă din

economie, administrație și cultura locală, sprijinitori și susținători ai Asociației "Izvorul". A fost o avalanșă de muzică, cântece, dansuri populare și moderne pe fondul unei adevărate ambianțe artistice, de la "spectacolul" fețelor de masă, bogate și gătite de mare festival, la ținuta

vestimentară a mesenilor. A fost o adevărată întrecere între "produciile" ansamblului "Astra" din Săcele cu formația muzicală "Prolog" din Rupea și spectacolul inegalabil al celor doi excelenți mari artiști români din părțile Clujului și Sibiului, prof. univ. Ion Bocșa, interpret al cântecului

popular și taragotistul Sergiu Cipariu. Ion Bocșa, în ropote prelungi de aplauze, a început recitalul său cu antrenantul cântec "Dragu-mi unde-am venit și cu cîm-am întâlnit....", apoi spectacolul său și al neîntrecutului instrumentist și om de veselie Sergiu Cipariu a ținut, cu mici pauze, ore în sir. Au cântat cu mesenii și pentru meseni, melodii care au dus faima cântecelor românești în lume.

Care dintre săcelenii de azi n-ar fi fost bucuros să asculte direct pe cel ce cântă ca nimeni altul "Dupa pui de moroșan, să nu dai cu bolovani", "Joacă bine Văsăli", "Nu ești mândră vrednică să intri în biserică", "Bate doamne omul prost, când mă-ntreabă unde-am fost" și altele, încheindu-și recitalul, târziu în noapte, cu solemnitatea cântecului "Aşa-i românul când se-nveselește"!

Într-adevăr, când veselia, buna înțelegere și respectul pentru oamenii de valoare sunt ridicate aici la rang de omenie, săcelenii cu mic și mare sunt de omenie. Într-o viitoare intervenție, în paginile acestei reviste ne vom referi și la alte aspecte de detaliu legate de festivitățile tradiționale din Săcele, despre cum sunt și cum opinăm să fie.

— Prof. Andronic Moldovan



## Casa părintească

Anii, vîrsta, timpul și timpurile ne trimit acolo la obârșie, la locurile natale, unde casa părintească ne așteaptă și ne primește cu aceeași căldură trăită în anii de atunci, anii copilăriei și adolescenței, anii de aur ai vieții noastre.

Nu știu și nu pot crede că există cineva care să nu-și dorească, cel puțin în vis, să se regăsească în climatul copilăriei, acolo unde ne-am zâmbisit și am pornit spre zările viitorului, acolo-n casa părintească.

La săceleni dorul de casa părintească are o conotație aparte dacă facem trimitere la condițiile de viață în care am trăit, la placerea și greutățile cu care ne-am confruntat și desigur la climatul familial specific zonei. M-aș referi în primul rând la faptul că săcelenii de până mai ieri au fost mocani, și că prezența bărbaților în gospodărie se făcea simțită la intervale de timp uneori îndelungate, astfel încât femeia mamă, prin meritele sale, ducea în gospodărie greul (creșterea și educarea copiilor, care nu erau pușini, prelucrarea lănei și fabricarea de dimii, stofe sau fire pentru croșetă pulovere și desigur multiplele probleme ce se iveau într-o gospodărie). Memoria mea retrăiește acele momente ale activității casnice în care războiul de țesut cu toate componente (suveică, spătă, ițele, vătalele), vărtelnici, roata de tors, răschitorul și altele, astăzi măncate de carii, constituau inventarul strict al fiecărei case de mocani.

Uneori, într-un climat de liniște sufletească și total deconectat de problemele cotidiene, mă duc cu gândul acolo la flacără vie a copilăriei, la acele zile încărcate de căldura familială, de viață uneori dură, pornită din imperativul timpurilor, la relațiile dintre frați în anumite etape ale copilăriei și adolescenței, la eroismul și tenacitatea mamei, care, cu măiestrie și printr-o activitate neobosită, veghind uneori nopți de-a rândul la căpătăiul nostru, a reușit performanța de a crește și educa cei șase copii. Actul de recunoștință al nostru față de părinți putea fi un gest spontan pornit din superioara nevoie de a mulțumi. Nu știu dacă am săvârșit acest gest la momentul cel mai potrivit, după cum nu știu dacă realizările dobândite de noi, copiii, i-au mulțumit pe părinți sau dacă aceștia au avut zile să ne vadă rostuiți.

Sunt probleme ce ni le punem în față conștiinței noastre și a judecății vremurilor.

Principalul lucru în viață este să rămânem copii și să avem suflet de copil, să ne lăsăm duși de acele forțe care ne îndreaptă spre bine, spre frumos. În ideea de a rămâne copil, retrăiesc, printre altele, venirea tăiei din țară (expresie ce a dăinuit în vorbirea săcelenilor de pe vremea când erau sub ocupația Austro-Ungariei, iar soții erau cu oile în Țara Românească, țara mamă).

Tata venea acasă la familie de obicei de patru ori pe an: la Sf. Paște, la Sf. Ilie, de Sf. Maria și de sărbătorile Crăciunului. Prezența părintelui drag era simțită și trăită cu intensitate maximă atât de mama, cât și de noi, copiii. Uneori visez și revăd acele momente când tata venea în miez de iarnă, de obicei odată cu Moș Crăciun, înghețat și

istovit de puteri, cu mustață brumărită de ger, aducând cu sine coșuri mari de papură, ce nu le puteai mișca de grele ce erau, încărcate cu de toate și-n special cu smochine, stafide, mandarine, roșcove, curmale, dulciuri și șiruri mari de covrigi. Cu toții ne repezeam să-l îmbrățișăm și să-l sărutăm. Urma apoi dezechiparea care nu era ușoară ci din contră anevoiosă deoarece de la căciulă până la bocanci, totul era înghețat sloi. Acum în casă domnea o atmosferă de satisfacție, de bucurie și de liniște sufletească. Tata era cu noi și printre noi și gândul că viscolul sau nămeții ar fi putut întroieni drumul tăiei era exclus. Prezența părintelui în familie aducea cu sine acel suflu înnoitor, acea sărbătoare, acel climat de liniște și mulțumire, de trăire și fericire pentru noi copiii de la mic la mare și desigur pentru eroul principal – mama. Tata nu se văta și nu se lăuda față de noi copiii. Nu știam dacă acolo la stânră tata s-a confruntat cu o iarnă grea sau a avut parte de o vară bună. Pentru noi copiii, tata avea numai vorbe de îmbărbătare, fiind mândru de rezultatele noastre ce le dobândeam.

Educația prin morala creștină nu numai că a făcut parte din procesul educațional din familie ci a constituit o prioritate a activității desfășurate în primul rând de mama. Cu evlavie și cu smerenie ne-a sădit mama acele percepțe biblice, acele rugăciuni, acea credință în forță și puterea lui Dumnezeu. Cu toții, de la mic la mare, ne închinam, făceam mătăni și ascultam slova mamei care se rugă pentru sănătatea tăiei și a noastră, a celor din casă. Mama știa pe de rost multe rugăciuni printre care crezul, psalmul 50, fragmente din acatistul Maicăi Domnului și multe alte rugi. Privitor la educație, la morala creștină și la trăirile pentru neam și țară, savantul de renume mondial Nicolae Iorga recomanda: "Este un singur Dumnezeu, și multe feluri de a crede în el nu sunt. Dar felul în care trebuie să î te închină se schimbă după durerile și grijile ce le aduce fiecare zi. Cerem în zilele obișnuite sănătate, putere de muncă și voie bună, cerem binecuvântarea cerească pentru noi și toți ai noștri de sângele nostru și din apropierea noastră. Dar în zilele cum e aceea de astăzi, neobișnuită, trebuie să cerem, dacă nu nechibzuie lucruri măcar cu o stăruință neobișnuită cele ce urmează: Dă Doamne, mintea Ta cerească acelora care au să ducă țara românească în zorile greutăților, celor mai mari. Dă Doamne bună înțelegere între toți cei buni și destoinici, iar gurile vorbitoare de rău oprește-le de a se rosti, zădărniceste faptele cele rele pe care cei răi le gătesc. Dă Doamne, prietenii credincioși țării și neamului iar pe dușmani orbește-i și ia-le înțelegerea. Dă Doamne, dă poporului românesc întreg tot dreptul lui, căci mai mult nu-i cere. Ajută-ne Doamne în ceasul cel greu, căci din părinți în fii mult am răbdat pentru Tine. Amin".

Închin acest material părinților mei, Manea și Maria și tuturor familiilor de mocani, care prin trudă, tenacitate, sacrificii și credință Dumnezeu au săvârșit acte demne ce au condus la faima Săcelelor.

**Prof. Victor Carpin**

## SĂ NU UITĂM

Mă simt obligat să finalizez la această rubrică un subiect tratat în mai multe numere trecute ale revistei – contribuția mocanilor săceleni la dezvoltarea comerțului ardelean, aşa cum reiese din lucrarea privitoare la trecutul comerțului românesc din Brașov, apărută în 1928 prin strădania lui N.G.V. Gologan – unul din oamenii de seamă ai Săcelelor.

Așa cum arătam în numerele trecute, declinul mocanilor săceleni începe odată cu declanșarea războiului vamal în 1886 între România și Imperiul Austro-Ungar. De pe la 1880–90 săcelenii încep să facă și agricultură, achiziționând mari suprafețe de pământ, cu deosebire în Dobrogea dar și în județele Brăila și Ialomița. Buni gospodari, harnici, cumpătași și pricepuși, cei mai mulți devin mari proprietari și comercianți acolo pe unde s-au stabilit. În 1930 profesorul Victor Jinga releva într-un articol apărut în „Viața Săceleeană”: „Importanța elementului săcelenesc în comerțul românesc depășește limitele restrânse ale satisfacerii unor interese locale și personale, ridicându-se la însemnatatea unei mari activități economice și naționale”.

Cam prin anii 1914–15 rapoartele Camerei de Comerț și Industrie din Brașov pomenesc tot mai puțin despre Săcele și săceleni.

Oieritul, rămânând același de veacuri, nu a mai putut asigura un trai decent și a decăzut de la o zi la alta, iar satele săcelene au cunoscut o urbanizare rapidă favorizată și de distanța neglijabilă ce le desparte de Brașov.

Naveta facilă Săcele – Brașov, mai întâi „tramvaiul”, iar mai târziu și autobuzele a determinat mulți săceleni să-și părăsească ocupațiile tradiționale și să se „recalifice” pentru alte meserii în marile uzine brașovene sau la „Precizia”, mândria Săcelenilor de ieri și de azi, fabrică ce a cunoscut o dezvoltare continuă an după an. Urbanizarea satelor săcelene a continuat, așezarea a devenit oraș, ba de curând chiar municipiu, populându-se masiv cu cei veniți din toată țara, atrași de mirajul unor câștiguri facile dar și de frumusețea și ospitalitatea locurilor.

După 1990, ca pretutindeni în țară, și aici s-a instaurat „tranzitia”. Au apărut firme, firmuțe, buticuri, comerț stradal, Camera de Comerț și Industrie, reînființată și ea înregistrând în Săcele peste 125 de societăți comerciale.

Și cum „SĂ NU UITĂM” are menirea de a nu lăsa să se aștearnă uitarea peste memoria celor mai de seamă oameni de ieri sau mai de azi din urbea noastră, mă opresc acum cu evocarea celui ce a fost Dr. N.G.V. Gologan, autorul „Cugetărilor privitoare la trecutul comerțului brașovean”, material în care regăsim la loc de cinste numele multor români săceleni. S-a născut în anul 1894 în Satulung – Săcele ca fiu de țăran așa cum afirma el într-o notă autobiografică. Urmează șapte clase primare la „Școala lui Ivan” după care, la insistențele acestuia pe lângă părinți „este lăsat” să meargă mai departe la carte, așa că în 1914

iși susține bacalaureatul cu „foarte bine pur” la Școala Comercială Superioară din Brașov. În anul următor trece munții în Regat pentru a evita înrolarea în armata austro-ungară, pentru ca, un an mai târziu, să se înscrive voluntar în armata română. Anii 1916 – 1918 îi petrece pe front ca ofițer de artillerie. Participă și la luptele de la Mărășești. În 1925 ieșe din armată cu gradul de căpitan de artillerie luându-și licență în studii economice la Academia Comercială din București.

Ocupă prin concurs postul de prim secretar al Camerei de Comerț din Brașov. Vorbitor și de limbă germană reușește în scurt timp să se impună în postul câștigat prin concurs în ciuda răcelii cu care a fost întâmpinat de către o parte a comunității săsești din Brașov, obișnuită cu ocuparea unor posturi de conducere în structura economică, și nu numai, a Brașovului.

În anul 1928 își ia doctoratul în Științe economice cu lucrarea „Cercetări privitoare la trecutul comerțului românesc din Brașov”, lucrare amplă, extrem de documentată, cu multe referiri la românii săceleni așa cum arătam în numerele trecute. Urmează o febrilă activitate publicistică de specialitate bazată pe documente inedite, multe dintre ele în limba germană, și din care reiese printre altele lupta acerbă a meseriașilor și comercianților români cu „breslele monopolizatoare ale sașilor, care susțin cu atâtă tenacitate privilegiile lor ruginite, foarte desavantajoase pentru dezvoltarea industriei naționale,...”. Activitatea economică din Transilvania, cu deosebire cea de sub jurisprudență Camerei de Comerț din Brașov, este amplu reflectată în materialele publicate: „Camera de Comerț din Brașov în al 84-lea an de existență”; „1850 – 1935 – Camera de Comerț din Brașov”; „Evenimentele economice ale anului 1937”; „Privire economică a anului 1930”.

Între anii 1941 – 1944 este Primar al Brașovului; cei mai vârstnici brașoveni își mai amintesc de ordinea și curătenia pe care a instaurat-o în oraș cu toate greutățile aduse de război. Urmează o perioadă extrem de grea pentru el și familie. În 1951 este efectiv scos în stradă din casă; 1952 – 1954 – deținut politic la Cetățuia, Jilava, apoi munca forțată la Chirnagi și Onești, pentru ca în 1969 să fie decăzut și din drepturile de pensie.

Continuă să scrie lăsând peste 2000 file acoperite de un scris extrem de ordonat, tema predilectă fiind legată de viața și activitatea oierilor săceleni: „Ciobanul, marele reprezentant al unității românești”, „Carte Stânii”, „Mocanul Nostru, împărat pastoral al Plaiurilor”, evocări și amintiri.

Se stinge din viață la vîrstă de 90 de ani, fiind înmormântat la biserică „Sfânta Paraschiva” din Brașov.

Dan Zamfir

**De ce nu sunt menționăți mocanii săceleni în socotelile castelanilor Branului din arhiva Brașovului în secolul XVI**

Urmărind numele locuitorilor din Săcele în secolul XVI pe liste de impozite, un Tânăr cercetător este convins că „în integralitatea ei populația consemnată a celor 4 sate era maghiarofonă”. Deși satele săcelene apar în continuare sub denumirea caracteristică de „sate românești”, ele nu mai sunt locuite de români ci de o populație secuiască care „s-a instalat stabil și durabil în acest teritoriu, fără ca documentele să mai înregistreze prezența semnificativă a românilor pentru mult timp”. Deci, în secolul XV, „realitatea documentară demonstrează că românii au fost efectiv alungați din Săcele, locul lor fiind luat de o populație maghiară”, iar, în opinia autorului citat, „între populația românească din sec. XII-XIV și cea din sec. XX locuitoare a Săcelor nu există continuitate”. Tânărul cercetător brașovean este foarte sigur pe sine și, în numele științei istorice se erijează în deținătorul adevărului „evidență fundamentată științific”, deși recunoaște că propria lucrare nu se vrea o „istorie adevărată” și de fapt nici nu există o „istorie obiectivă”, menirea istoricului fiind „descoperirea faptelor”. Să vedem totuși cum stăm cu faptele.

În socotelile castelanilor Branului privind satele stăpânite de orașul Brașov în secolul XVI censul se înscrise obișnuit pe nume. Așa cum remarcă David Prodan, listele fiscale ne indică întreaga populație supusă, deci nu și populația liberă care n-avea sarcini feudale. La sfârșitul secolului XVI censul nu mai este repartizat pe nume, ci este înscris numai global.

Censul se stabilea după sesia iobăgească. Sesia este lotul de pământ, parte din domeniul, asupra căruia țărani dependent avea drept de posesiune în schimbul unei rente feudale către stăpân. Oamenii fără lot nu plăteau cens. Printre cei scuțiți de cens erau și păstorii. Este foarte interesant de remarcat faptul că românii nu aveau voie să poarte arme, cu excepția păstorilor de oi care locuiau la munte. Ori purtarea armelor distingea pe omul liber de iobag.

În satele din sud-estul Transilvaniei care aparțineau de pământul crăiesc populația și-a păstrat vreme îndelungată în epoca feudală libertatea de mișcare, condiție sine qua non a practicării transumanței. Concludentă în acest sens, pentru Cornelius Bucur, este situația întâlnită în cazul satelor cu țărani dependenți și țărani liberi, în care transumanța a fost practicată numai de aceștia din urmă.

Florin Salvan susține că unii cercetători brașoveni, pe care nu-i nominalizează, au emis părerea că românii din cele 10 sate mixte româno-maghiare ale domeniului Bran nu sunt amintiți pe liste de impozite pentru că ei erau oameni liberi și deci nu aveau obligații feudale.

În concluzie, putem spune că mocanii săceleni din secolul XVI nu puteau să apară pe listele fiscale ale castelanilor din Bran pentru simplul motiv că ei, fiind păstori, deci

oameni liberi, nu plăteau cens. Asta pe de o parte. Pe de altă parte ei nu aveau nici loturi de pământ și ca atare nu plăteau renta feudală. Alungarea românilor din Săcele, așa cum a fost consemnată în documentul cancelariei regelui Ladislau al V-lea din data de 6 mai 1456, s-a făcut pe considerente religioase. Românii ortodocși au fost expulzați de ungurii catolici de pe loturile lor de pământ.

Numele de români sau calificativul de român (Cozma, Dragos, Opre, Radul, Walach, Olach, Blesh, Block, etc.) nu sunt multe pe liste de impozite, dar sunt în creștere în decursul secolului XVI. În aceste cazuri avem de a face, mai mult ca sigur, cu români care au fost asimilați de populația maghiară.

Documentul din 1456 nu ne spune nimic despre locul în care au fost goniți românii ortodocși din Săcele. Marea majoritate a cercetătorilor au fost de acord că românii izgoniți s-au stabilit în apropierea satelor, pe pajiștea de la marginea pădurii. Așa s-a întâmplat și în Țara Făgărașului unde românii din Viștea de Jos, Ucea de Jos, Arpașul de Jos și Porumbacu de Jos s-au retras în Viștea de Sus, Ucea de Sus, Arpașul de Sus și Porumbacu de Sus. Spre deosebire de Țara Făgărașului în Săcele românii n-aveau unde să se ducă decât la marginea satelor. Conducătorii români ai satelor săcelene e posibil să fi trecut Carpații sau să se fi stabilit în Șcheii Brașovului sau în alte localități din zonă, dar este absurd să credem că au fost urmați de toată populația românească. Există mai multe argumente în acest sens.

Nu se cunoaște nici un caz în istorie în care populația vreunei localități din Transilvania să fi fost alungată peste Carpați.

Candid Mușlea a descoperit un document datând din anii 1650 prin care credincioșii ortodocși din Turcheș cer Magistratului din Brașov învoiearea de a face reparații bisericii de lemn. Astă înseamnă că biserică avea o vechime de cel puțin 100-150 de ani. Nu se fac reparații la o biserică nouă. Locul unde a fost altarul bisericii de lemn se păstrează și azi în curtea bisericii și este îngrădit cu grilaj de fier. Deci, exact în perioada în care Tânărul cercetător pomenit crede că nu a existat picior de român în Săcele, credincioșii ortodocși din Turcheș aveau o biserică de lemn.

În „Istoria bisericilor ortodoxe române din Săcele” am prezentat o serie de preoți ortodocși din Săcele din secolul XVII începând cu Dumitru Popa ot Turchiș și popa Petcu ot Turchiș de la începutul secolului și terminând cu Vasile Grid, Radu Tempea (tatăl cronicarului) și popa Stan din Satulung (care a fost luat de Constantin Brâncoveanu pentru noua sa ctitorie de la Făgăraș). După victoria de la Zărnești, Constantin Brâncoveanu poposește la Turcheș,

(continuare în pagina 7)

( continuare din pagina 4 )

**De ce nu sunt menționăți mocanii săceleni în socotelile castelanilor  
Branului din arhiva Brașovului în secolul XVI**

în satele românești, la hramul bisericii de lemn „Sf. Adormire”. Să nu fi locuit români în aceste sate românești? Pe cine au păstorit toți acești preoți ortodocși?

Să presupunem totuși că toți români au fost alungați în secolul XV și că n-au prea existat români în secolul XVI. În acest caz ar trebui să găsim o explicație plauzibilă pentru prezența masivă a românilor ortodocși în cele Șapte Sate în anul 1762 într-un număr comparabil cu cei din Șcheii Brașovului, Bran sau din Râșnov plus Zărnești, adică în zone în care continuitatea românilor nu poate fi pusă la îndoială. O asemenea explicație, din căte știu, nu există. De documente în acest sens nici nu poate fi vorba, cel puțin în momentul de față.

Aurel A Mureșeanu, folosindu-se și de lucrările scriitorului maghiar Ludovic Columban, a demonstrat că viața ceangăilor din Săcele a fost influențată timp foarte îndelungat de români, doavănu numai a priorității în timp și spațiu a românilor, ci și a unei conviețuirii comune timp îndelungat. A admisă așezarea românilor în mijlocul maghiarilor din Săcele în secolul XVIII este o imposibilitate. Este de neconceput ca numai în câteva decenii românii să fi putut influența pe ceangăi într-o asemenea măsură.

La unele din aceste argumente unii cercetători ar putea sa ne reproșeze că am apelat iarăși la logica istorică. Părerea mea este că nu putem totuși renunța la orice logică și să vorbim despre sate românești locuite exclusiv de unguri sau despre sate ungurești locuite numai de români. Este foarte clar că după 1456 până în ziua de azi în Săcele români au conviețuit alături de maghiari.

Am fost surprins de faptul că același cercetător consideră cronicile preotului Vasilie și a lui Radu Tempea drept izvoare nesigure. Este adevărat că sunt o serie de date și fapte relatate care trebuie privite critic. Dar de aici până la respingerea stabilirii meglenoromânilor și a

macedoromânilor în Tara Bârsei în secolele XIII-XIV este o cale lungă. În condițiile în care cronicari brașoveni au introdus pentru datarea evenimentelor o eră specială, era de la descălecarea „bulgarilor”, pe lângă era de la crearea lumii și de la nașterea lui Hristos, a pune la îndoială aşa ceva e ca și cum ai spune că soarele răsare la apus și apune la răsărit. În ceea ce privește „nepenetraarea la nivel academic a afirmațiilor gen Radu Tempea” încă nu este timpul pierdut. Tânărăii francezicăre au văzut pietre căzând din cer au fost trimiși la plimbare de academicieni. Azi până și copiii au auzit de povestea cu meteoriții.

Iată ce spune un document săsesc în replică la jalba românilor din anul 1737 : „Atât documentele păstrate în arhiva orașului nostru, cât și scrisorile lor proprii păstrate în limba lor, arată că venirea lor aici la Brașov s-a întâmplat circa în anul 1392, cu toate că nici atunci nu au venit aici de-o dată și în cete ci unul câte unul, precum i-au atras aici comerciul înfloritor de atunci al acestui oraș și ocaziunea de a câștiga bani lucrând la clădirea marei biserici catedrale de aici”. Documentul a fost găsit de Aurel A Mureșianu, cel care a fost persiflat de același cercetător pentru că a folosit termenul de deznaționalizare în perioada anilor 1366-1456. În istoriografia marxistă nu era permis să folosești termenul de națiune decât pentru epoca modernă, chiar dacă izvoarele medievale foloseau noțiunea de națiune. Astăzi este permis (vezi lucrarea domnului profesor Ioan-Aurel Pop : „Geneza medievală a națiunilor moderne. Secolele XIII-XVI”).

Deși nu o spune explicit, în mod evident acest cercetător și-a propus demitizarea istoriei Săcelor. Ceea ce este foarte bine. Din păcate domnia sa s-a oprit la jumătatea drumului. Istoricul trebuie să țină seama de totalitatea informației existente și nu numai de ceea ce-i convine lui.

Ştefan Casapu

*Conducerea Asociației Cultural-Sportive "Izvorul", anunță cu adâncă durere trecerea în lumea celor drepti, la numai 65 de ani, a celui care a fost ing. Gelu Taraș, fiu al uneia din cele mai respectate familii de intelectuali săceleni din Satulung.*



*După absolvirea Facultății de Construcții Civile din Iași, a devenit unul dintre cei mai buni specialiști ai Institutului de Proiectări de specialitate din Brașov, fiind unanim recunoscut pentru calitățile sale profesionale și morale, făcând cinsti comunității din rândul căreia s-a ridicat.*

*În paralel cu activitatea profesională a desfășurat o continuă activitate în cadrul asociației noastre, a fost unul dintre membrii ei de frunte, mereu prezent la manifestările sportive, în cadrul echipei de fotbal, ca și la toate celealte acțiuni social-culturale inițiate de "Izvorul".*

*Prin dispariția sa prematură, asociația noastră pierde pe unul dintre cei care s-au implicat mult în viața ei, de-a lungul unei întinse perioade de timp, iar noi, săcelenii, pe unul-dintre cei mai reprezentativi fiu ai acestor locuri.*

*-Dumnezeu să-l odihnească în pace!*

**ANUL CARAGIALE – 150 DE ANI DE LA NAȘTERE****- repere bio-bibliografice -**

Ion Luca Caragiale s-a născut la 30 ianuarie 1852 în satul Haimanale de lângă Ploiești, sat care astăzi îl poartă numele. Împreună cu Mihai Eminescu, Ion Creangă, Ioan Slavici și cu criticul Titu Maiorescu ilustrează una din marile epoci ale culturii și literaturii române, denumită și Epoca Marilor Clasici. Dramaturg și prozator, I.L. Caragiale a redat artistic, în opera sa, moravurile și instituțiile timpului în care a trăit. Talentul său literar s-a exersat cu mare artă în comedii, nuvele, schițe și povestiri. Comediile "O noapte furtunoasă" (1879), "Conul Leonida față cu Reactiunea" (1880), "O scrisoare pierdută" (a cărei premieră a avut loc în 13 noiembrie 1884), "D-ale carnavalului" (1885) satirizează lumea mic-burgheză, contradicția dintre esență și aparență în comportamentul personajelor. Nuvelele "O făclie de Paște", "Păcat", "La hanul lui Mânjoală", "În vreme de război", "Două loturi" etc. sondează viața interioară a personajelor, procesele sufletești ale alienării, cazarile de degradare a conștiinței. Schițele "Vizita", "D-I Goe", "Lanțul slăbiciunilor", "Un pedagog de școală nouă", "Telegrame", "Inspectiune", "Amici", "Triumful talentului", au ca sursă de inspirație lumea burgheză în variantele infățișări ale vieții ei sociale. Drama "Năpasta" are drept idee generatoare răzbunarea ca pedeapsă, fiind o dramă în care prevalează analiza psihologică. Povestirile "Calul dracului", "Abu-Hasan", "Kir Ianulea" se remarcă prin succulența povestirii, interferența real-fantastică și rafinamentul descriptiv. În 1904 se stabilește la Berlin, unde moare subit la 9 iunie 1912, iar la 18 noiembrie al aceluiași an rămășițele pământești ale dramaturgului sunt aduse în țară. Garabet Ibrăileanu afirma: "Caragiale este cel mai mare creator de viață din întreaga noastră literatură. El face concurență stării civile, fiind cel mai mare istoric al epocii dintre 1870 – 1900 pentru că arată, critică, explică".

Redacția

**UN OM ÎNTR-O VIAȚĂ DE OM**

Sub egida Academiei Române, anul 2002 a fost botezată fiind la biserică grecească din Piața Sfatului, proclamat la nivel cultural anul *Caragiale*, ca un însemn omagial. Inițiativa va fi fiind benefică, prin evocarea personalității unuia dintre clasicii literaturii noastre, întru implementarea în conștiința generațiilor mai noi sau mai experimentate. Revista "Plaiuri săcelene" își va fi împlinind datoria de onoare, ca și în cazul anului *Eminescu* (2000) sau *Brâncuși* (2001) prin evidențierea omului și scriitorului ION LUCA CARAGIALE în mai multe foiletoane.

Ispita de a scrie despre o viață de om așa cum se vrea a fi fost este tentația de a exista a oricărui degustător de biografii. Când această viață a aparținut celui mai celebru dintre dramaturgii români, personalitate de excepție și paradigmatică a istoriei noastre literare, apare sentimentul pietății. Pe linie paternă, acceptând unele din cele mai pertinente exgeze ("Viața lui I.L. Caragiale - Caragialiana" de Șerban Cioculescu și "Istoria literaturii române de la origini și pînă în prezent" de George Călinescu), arborele genealogic ar avea rădăcini grecești-albaneze. Bunicul, Ștefan, ca și tatăl, Luca, par a se fi născut în Constantinopol, venind în Tara Românească odată cu domnitorul Caragea. Prin 1850 Luca se află ca secretar al Mănăstirei Mărgineni din Prahova, iar cu locuință în satul apropiat, Haimanale. Pe linie maternă, firele duc la Brașov. Ecaterina Karaboa, mama viitorului dramaturg, s-a născut în orașul de la marginea Timpei, într-o familie tot de obârșie grecească,

Pronia cerească a vrut astfel ca într-o noapte de iarnă, 29-30. ianuarie 1852 să se lumineze spațiul literaturii românești prin apariția lui Ion Luca Caragiale.

Dacă agreăm ideea "tel arbre, tel fruit" a criticului francez Saint Beuve, similitudinile sunt evidente pentru inițiați între opera (personajele) și viața autorului.

Primele slove le deplinează, după știința vremii, cu dascălul de la biserică Sf. Gheorghe din Ploiești, apoi clasele primare la Școala domnească. Are acum privilegiul de a se întâlni cu Domnitorul proaspetei României, Alexandru Ioan Cuza. Evenimentul a rămas încrustat în inima învățăcelului Ion. E o pagină autentică de istorie, fără a cădea în desuetitudinea vreunui nationalism de conjunctură. O lectie din care toate generațiile au ce învăță, meritând a face parte din paginile manualelor școlare ca o alternativă la alternative contemporane ce ne propun acum tot felul de figuri efemere din mass-media și aiurea.

*Caragiale* își amintea emoționat prestația acelor clipe, cu amănuntele unui atent observator al vieții sociale demonstrat. Toți s-au ridicat în picioare "...nimeni nu mai putea sta jos, prea se înălțaseră sufletele". Învățătorul, Bazil Drăgoșescu, cuvîntea din suflet: "Copiii! după secole de-ncreștere ne zîmbește și nouă, românilor, bunul Dumnezeu. De azi încolo, ne-am căpătat iar onoarea de popor liber, de popor latin.

(continuare în pagina 9)

(continuare din pagina 8)

## UN OM ÎNTR-O VIAȚĂ DE OM

Jos slova străină! sus litera străbună! " Apoi cu scrisul său "frumos ca de tipar", aşa cum a învățat să acrie și *Caragiale*, a scris pe tablă cu litere "străbune", adică latine:

"Vivat România! Vivat Națiunea Română! Vivat Alexandru Ioan Cuza, Domnitorul Românilor!"

Finalul e memorabil și simțitor, rămas ca o pecete domnească în inima și mintea învățăcelului *Caragiale*, cel care nici cum nu poate fi acuzat de paseism, romanticism sau sentimentalism în scrierile sale.

"Și bravul nostru dascăl n-a mai putut stăpini emoția și s-a pornit pe plâns; a plâns toată lumea, și părinți și copii; iar Vodă, ținându-se cît putea și ștergîndu-se la ochi cu batista, a bătut pe umeri pe dascăl și i-a zis:

- Să trăiești! cu români ca tine n-am teamă!

Ne-a mîngăiat și pe noi, ne-a-andemnat să ascultăm pe dascălul nostru și a plecat cu suita, cu poporul și cu noi toți după el (...)

Așa entuziasmn-am văzut altul de-atunci..." (apud. I.L. Caragiale "Peste 50 de ani" în "Universul", 18 mai 1909, retipărit în "Opera", vol. IV.) Urmează apoi gimnaziul, cu toate teribilismele specifice vîrstei, de la spartul ferestrelor la maimuțăreală în spatele trecătorilor caraghioși. Trebuie să fi dat mult de lucru alor săi, după cum rezultă din scrisorile adresate de tatăl său neastămpăratului Ionel (de regăsit ulterior în celebra schiță "Vizită"). După vîrsta cea minunată a copilăriei, adolescența e și mai greu de controlat. Este înscris la liceu în București, dar tînărul renunță căci prinsese gustul actoriei la o clasă de declamație și mimică pe lîngă unchiul său, Costache.

Prin 1870 îl găsim copist pe lîngă tatăl său, avocat, la tribunalul din Ploiești, ca să fie puțin ținut sub control. Iancu profită de boala tatălui și participă înflăcărat la revoluția de o zi din 8 august, punind pe fugă un subcomisar și încingîndu-se cu sabia justițiară pe care polițialul o uitase în cui. Ajuns acasă este însă dezarmat mai întîi, apoi încuiat în cameră și desculțat de mama sa speriată că fiul s-a înhătit cu "derbedeii". Timp de o săptămână este consemnat în casă, "pînă s-o potoli primejdia". Moartea tatălui său este un prilej de evadare, părăsindu-și serviciul birocratic ce nu-i plăcea de fel.

Din 1871 vine iarăși la București ca sufleor în trupa lui Pascaly, avînd responsabilitatea întreținerii familiei, mama și o soră. Devine colaborator la revista satirică "Ghimpele", ascuțindu-și tăișul frazei în articole polemice împotriva conservatorismului rigid. Scrie ocazional și poezie, dar structura sa ironică e potrivnică lirismului sentimentalist. I se dă spre traducere o tragedie în versuri, "Roma Invinsă" de D. Parodi, reușind să confere traducerii mai multă strălucire decât originalul.

În timpul Războiului de Independență servește patria în garda civică, ținând la datoria de patriot precum jupîn Dumitrache ("O noapte furtunoasă) la onoarea de filialist.

În 1878 ia contact cu "Junimea", unde se va împrieteni cu Eminescu, Slavici, Titu Maiorescu, Ronetti-Roman. Aici citește prima sa creație dramatică, entuziasmîndu-i pe junimîști. Iacob Negruzzî își amintea în memoriile sale: "...el ceti întîi și-ntîi O noapte furtunoasă, faimoasa comedie care a făcut o revoluție întreagă în teatrul românesc (...). Într-o unire, toți își exprimă că s-a ivit în sfîrșit în literatura română un autor dramatic original". Girul exigenților junimîști este actul de consacrage al dramaturgului. Reprezentarea pe scena Teatrului Național din București, nu e însă fără peripeții. Conducerea teatrului (Ion Ghica) amputează cîteva scene fără permisiunea autorului, ceea ce declanșează supărarea temperamentalului *Caragiale* care atacă virulent.

Urmează în 1879 "Cônul Leonida față cu Reacțiunea", iar în 1894, chiar în ajunul premierei, celebra "O scrisoare pierdută" este citită la Palatul regal înaintea Carmen Sylvei.

Încîntată, Regina binevoiește de a fi prezentă la premieră, dînd și tonul aplauzelor. Prietenia cu Titu Maiorescu îl ajută să trece peste neajunsuri. Următoarea comedie, "D-ale carnavalului", nu mai e la fel de bine apreciată, dar treptat numele lui *Caragiale* se impune în dramaturgia românească. Ca întotdeauna însă, nu se poate trăi din literatură. Are o carte de muncă impresionantă prin varietate. În facto e un prilej de a cunoaște diferite medii sociale, surse de inspirație inepuizabile.

Este numit revizor școlar în perioada 1881-1884 prin Moldova, apoi funcționar la regia Monopolurilor. Aici se pare o cunoaște pe Maria Constantinescu, din care legătură nelegalizată î se naște primul copil, Matei, viitorul romancier, autorul "Crailor de la Curtea Veche". E o urmă de păcat, ca și în nuvela psihologică omonimă. Vreo patru ani încearcă și profesoratul la liceul Sf. Gheorghe din București, preferind nonconformist însă a ieșit cu toată clasa în grădină pentru a asculta mierloiu.

Susținerea lui Maiorescu e dovedită și ca ministru, *Caragiale* fiind numit director general al teatrelor în stagionea 1888/1889, chiar dacă nu rezistă nici el mașinațiunilor politice, nici teatrul ideilor de schimbare promovate de dramaturg. Perioada este benefică pentru că acum cunoștu pe Alexandrina Burely, una din frumusețile recunoscute unanim de lumea mondene bucureșteană. Se căsătorește cu acte în regulă, avînd alți patru copii, trei fete și un băiat, dintre care primele două fetițe se sting prematur de tuse convulsivă.

Volumul "Teatrul" apărut în 1889 are drept prefată nu mai puțin celebrul articol critic "Comediile d-lui I.L. Caragiale" scris de rectorul junimîștilor, Titu Maiorescu. În același an *Caragiale* citește și singura-i dramă "Năpasta". Paradoxal însă, din 1890 relațiile amicale și de condescendență dintre cei doi încep să se răcească. Maiorescu nereușind să îndeplinească o rugămintă oarecare a dramaturgului. Orgolios și temperamentul cum era cîteodată, *Caragiale* nu ezită să rupă o prietenie ce începe să se consolideze atât de promîțător. De aici pînă și face în 1904. Prin 1883 deschide o berărie, iar în 1884 alta, în 1885 ia în concesiune restaurantul gării din Buzău. Mediul e extrem de propice pentru mușterii gen Lache, Mache, Mitică, Cetățeanul turmentat. Experiența se cumulează ulterior în genialul volum "Momente și schițe". *Caragiale*, în ciuda ascendenței genealogice, nu are însă propensiuni de negustor. El era mai curînd un contemplativ căruia îi plăcea să stea și să asculte viață. În 1891 dramaturgia sa este învinuită de imoralitate și tendință antinațională. Începe un proces lung și jenant, abia în 1902 detractorul Caion fiind condamnat. Dramaturgul este strălucit reprezentat de prietenul său, avocatul și scriitorul Barbu Ștefănescu Delavrancea. Mai avea un proces pe rol din cauza unei moșteniri substanțiale de la Momuloaia, căci cînd era vorba de bani, *Caragiale* n-ar fi cedat nici un sfanț.

Supărat de vîcisinîdinile vietii, din 1904 se stabilește definitiv la Berlin și, în ciuda unei corespondențe active cu prietenii din țară (reînvie și prietenia cu Maiorescu), ori a colaborărilor literare, refuză chiar sărbătorirea sa în 1912 organizată de Emil Gîrleanu ca peședinte al Societății scriitorilor români, pretextînd un acces de sciatică. Anul este oricum un jubileu *Caragiale* în țară, cu festival de teatru patronat de principesa Maria.

Se stinge din viață subit pe 22 iunie la locuința sa din Berlin și înmormîntat abia în toamnă în țară, la locul de veci din cimitîrul Șerban-vodă, elogiat fiind de toți ce care l-au cunoscut.

(Va urma)

Prof. Nicolae Munteanu

**CARAGIALE – CINSTIT LA << MOROIANU >>****Moto:**

“...Nu mă aştepta prin urmare și vino tu (adică nevastă-mea, Joițica) la cocoșelul tău (adică tu), care te adoră, ca totdeauna, și te sărută de o mie de ori, Fănică...”

“O scrisoare pierdută” - fragment

În primele zile ale lui februarie a.c., din inițiativa catedrei de limba și literatura română de la Liceul teoretic “George Moroianu” din municipiul Săcele a avut loc, în prezența a peste 200 de elevi, deschiderea **“ANULUI INTERNATIONAL CARAGIALE”**, la nivelul unității respective de învățământ – cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea celui mai important dramaturg clasic al literaturii noastre. Au participat cadre didactice și reprezentanți ai Bibliotecii municipale, instituție de cultură aflată într-un proces de modernizare.

Festivitatea a fost deschisă de prof. Liviu Dărjan, care a vorbit asistenței despre actualitatea lui I.L. Caragiale, strălucită inteligență creatoare, care a imprimat o reală valoare estetică și unicitate operei sale. Scriitorul a rămas o veritabilă conștiință patriotică și civică în adevăratul sens al cuvântului.

În “După 50 de ani” își amintește cu duioșie de figura lui Bazil Drăgoșescu, dascălul de la Ploiești, care l-a învățat “...cu litere străbune, româneasca toată câtă o știu până-n ziua de azi, că mai mult, după el nici nam mai avut unde-nvăță; și tare bine-mi prinde acum!”. Emoția aceea generală pricinuită de vizita lui vodă Cuza, a rămas o lectie de temelie (chiar și pentru noi!): “Copiii, care mai de care mai sărăcuți, gătiți de sărbătoare și foarte emoționați, l-au primit pe înaltul oaspete cu urale, iar învățătorul a declarat cu mândrie patriotică: “De astăzi încolo, ne-am căpătat iar onoarea de popor liber, de popor latin! Jos cu slova străină! (n.n. chirilică) sus litera străbună!” Lacrimile de fericire ale tuturor pecetluiau un testament care a rămas pentru Caragiale măsura firească a lucrurilor, viziunea adevărată asupra unei lumi pe care scriitorul o iubea și-n egală măsură îi arăta și defectele, aceasta făcând-o întru îndreptare și normalitate.

Observația atentă, fină și deductivă a marcat tocmai acea extraordinară combustie internă ce l-a făcut pe narator să declare la un moment dat: “...simt enorm și văz monstruos”. Caragiale era conștient că “nimic nu arde pe ticăloși mai mult ca râsul”, că “parvenirea prin femei atinge forța unei adevărate instituții” etc. Universul operei sale nu trebuie strict localizat numai la timpul în care a trăit, cum fals și pagubos am învățat

unii dintre noi la școală, ci perena sa operă, mai ales tipurile create, respiră “bine-mersi” și astăzi iar Nenea Iancu este contemporanul nostru, deloc vetust, spre disperarea și năduful unora că l-ar vrea *“inactual”* și *“depășit”* în era calculatoarelor (sic!). Firoscosii ăștia de duzină uită sau nu știu ce spunea criticul G. Ibrăileanu și anume că scriitorul I.L. Caragiale *“face concurență stării civile”* și este *“...cel mai mare creator de viață din întreaga noastră literatură”* adică un veritabil Demiurg al caracterelor întâlnite în societatea românească.

Destăinuirile făcute de Caragiale prietenilor sunt de-a dreptul şocante și relevante în același timp. Se știe că-i iubea nespus pe ardeleni. Lui O. Goga îi zicea atunci când îl vizita la închisoare: “...Ti-am spus de atâtea ori, nu te mai bate cu prostii, că te răpun... Ce crezi tu, pe urma cui am suferit eu în viață? Pe urma deștepților? Prostia, suverana prostie, e totdeauna mai tare[...]. Nimic mai greu decât să cârmuiesci prostii... Ei au un instinct de împotrivire organică...”. Poetul O. Goga mărturisea la rându-i, caracterizând sintetic formidabila personalitate a lui Caragiale: “N-a fost minte să stăpânească cuvântul cu mai multă siguranță, să-l frământe și să-l chinuască cu mai multă putere! În fraza lui fermecată se revărsă o lumină orbitoare, era pulbere de argint, foc de artificii, râs și plâns, era alintare dulce și durere sălbatică”. Parcă, ceva în plus nu și-ar mai avea rostul să completeze aceste cuvinte. Opera lui Ion Luca Caragiale trăiește prin comediiile sale (unele fluerate la începuturi!), prin drama *“Năpasta”* (contestată mincinos de netrebnicul Caion, pus la punct de șeful avocat Delavrancea), prin *“Momente și schițe”* unde Miticii bucureșteni sunt “imbatabili”, respiră apoi prin nuvelele psihologice și scrierile fantastice, prin articolele publicate în presa vremii, materiale care au deranjat atâtea și atâtea spirite obtuze și perfide. Caragiale, era atras tot mai mult (ca de altfel și Eminescu) de ordinea și de buna organizare germană, lucru ce l-a determinat să se stabilească, după anul 1904, la Berlin. De aici, legă frumoase poduri de prietenie cu amicii din țară sfidându-i în continuare pe moftangii și moftangioaicele din

(continuare în pagina 11)

(continuare din pagina 10)

**CARAGIALE – CINSTIT LA <<MOROIANU>>**

"Rromânul" și "Rromâncă" (n.n. au mai rămas și astăzi asemenea "pușișorii" extremități). Așa a fost și aşa a rămas mereu Caragiale: un ROMÂN luminat, talentat, onest și înțelept, european adevărat, "strălucitul medic de familie al beteșugurilor noastre morale" cum inspirat l-a numit cineva recent.

În continuare, prof. Magdalena Nicolescu a venit cu inedite aspecte legate de poezia lui Caragiale, comportament mai puțin cunoscut în activitatea scriitorului.

Partea cea mai gustată a reuniunii de la Liceul "Moroianu" a fost însă interpretarea câtorva fragmente din opera artistului omagiat. Un grup de copii din clasa a VI-a, avându-l în rolul principal pe Cristinel Chirilă, au prezentat schița "D-I Goe" iar confrății lor din clasa a XI-a (secția reală) au interpretat replici din "O scrisoare pierdută". Ropote de aplauze au însoțit prestația mai mult decât satisfăcătoare a tinerilor "actori" de la liceul teoretic săcelean. A impresionat mai ales izul de "potrivire" cu prezentul, amara regăsire în proiectul caragelian. N-ar fi rău să i urmărim "la lucru" pe liceenii-actori:

**Tipătescu** (Silviu Drumaru): "...îl împușc! îl dau foc! trebuie să mi-l aduci aici numai decât, viu ori mort, cu scrisoarea [...] Ce lume!, ce lume!, ce lume!"

**Zoe Trahanache** (Diana Bernath, de departe interpretată cu o prestație de excepție): "...Da, îl aleg eu [...] În sfârșit, cine luptă cu Cațavencu, luptă cu mine... Aide, Fănică, luptă, zdobește-mă, tu care ziceai că mă iubești..."

**Pristanda**, un polițai "bugetar" de o candoare aparte (Marian Scutariu): "...Famelie mare, renumerăție mică, după buget, coane Fănică...[...] Ghiță, Ghiță pupă-l în bot și-i papă tot, că sătulul nu crede la ăl flămând...[...] De-o pildă, conul Fănică: moșia moșie, foncția foncție, coana Joițica coana Joițica, trai, neneaco..."

**Cetățeanul** (George Bădrăgan, cu alura sa dezorientată și miroșul "naturel", o prezentă tot mai sesizabilă în zilele noastre): "...vorba e... eu (sughite) eu pentru cine votez?"

**Zaharia Trahanache** (Andrei Parmac) "gura păcătosului – adevăr grăiește": "...A! ce coruptă soțietate!...Nu mai e moral, nu mai sunt prințipuri, nu mai e nimic; enteresul și iar enteresul...".

**Cațavencu** (Florin Pădurean) a "îndrăznit" să afirme în public un adevăr cotidian: "...Soțietatea noastră, dar, noi, ce aclamăm? Noi aclamăm munca, travaliul, care nu se face deloc în țara noastră! [...]

pentru că noi suntem pentru descentralizare. Noi...eu...nu recunosc, nu voi să recunosc epitropia bucureștenilor, capitaliștilor, asupra noastră..."

**Farfuridi** (L. D.) – un viitor parlamentarghinionist, cu prostia și confuzia lui ar fi făcut azi strălucită carieră: "[...] ori să se revizuiască, primesc! (n.n. e vorba de Constituție) dar să nu se schimbe nimică; ori să nu se revizuiască, primesc! dar atunci să se schimbe pe ici pe colo și anume în punctele...esențiale..."

În fine, **Agamită Dandanache** (Dan Nită) rămâne același profitor nedumerit în fața prostiei și ticăloșiei sale: "[...] Întrebă-mă, neicușorule, să-ți spui; nu vrea comitetul țentral și pațe: zicea că nu sunt marcant...[...] și eu, în toate Camerele, cu toate partidele, ca rumânul imparțial...și să rămâi fără coledzi!"

Nici o vorbă din "spusa lui Caragiale" nu poate fi schimbăț în context, fiindcă atunci am schilodi arta lui Caragiale iar mesajul ar pierde din congruență și vitalitate. Fidelitatea față de text e aici lege.

Liceenii de la "Moroianu" au promis, ulterior, să joace piesa integral, în regie proprie. Poate, se vor tine de cuvânt.

La sfârșitul festivității, interpreților li s-au oferit modeste amintiri de la acest eveniment și...din lipsa unor sponsori "mai serioși" catedra le-a dat doar... "ciucalată".

După doar două zile, din inițiativa profesorei Elena Bulat, copiii din clasa a V-a au avut "mare bal masché", bineînțeles în costumație de epocă, cu prezența... domnului Caragiale, cu mustață în furculiță. Pe-acolo, cei mai norocoși au câștigat la tombolă un tort și tot din... "ciucalată"!

Câștigul adevărat a rămas însă de partea educației artistice a elevilor săceleni, care-au demonstrat că-l iubesc pe eternul și fascinantul CARAGIALE, prețuindu-l din generație în generație pe acela care, iată, printr-o fericită coincidență a avut darul să se identifice, în 2002, cu... "ANUL INTERNATIONAL AL MUNTELUI" – curat potrivire, coane IANCULE!

Prof. Liviu Dărjan

# Evenimente literare 2002

Ne face o deosebită  
două apariții editoriale

de o deosebită valoare culturală și sentimentală prin faptul că sunt legate prin fire indestructibile de plaiurile noastre săcelene. Este vorba, în primul rând, despre noua colecție de eseuri ale talentatului om de litere, scriitor și profesor universitar Caius Dobrescu, intitulată "Inamicul impersonal", apărută la editura Paralela 45. Eseurile scrisoare ale Tânărului cărturar brașovean ating o problematică vastă, ridică probleme nebănuite și neașteptate pentru cititor, clarifică o mulțime de întrebări și răspund pe deplin setei de cunoaștere și aprofundare pentru cei care sunt obișnuiți, cât de cât, cu o literatură "mai altfel" decât literatura de consum atât de prezentă astăzi pe toate canalele media.

Plăcerea de a semnala apariția unei asemenea lucrări de excepție este cu atât mai mare cu cât d-nul Caius Dobrescu ne-a făcut, la un moment dat, onoarea de a publica și în paginile revistei noastre câteva însemnări de călătorie.

Poet, prozator și eseist, CAIUS DOBRESCU s-a născut în 1966 la Brașov, este absolvent la Facultății de Filologie a Universității din București, secția română-engleză (1988). În prezent este lector dr. de literatură comparată la Facultatea de Litere a Universității "Transilvania" din Brașov și redactor-șef adjunct al revistei "Interval". În perioada 1998 - 1999 a fost funcționar în Ministerul Afacerilor Externe al României.

Debut editorial cu poezie în volumul colectiv **Pauză de respirație** (în colaborare cu Andrei Bodiu, Simona Popescu și Marius Oprea, Ed. Litera, 1991). Volumele publicate: poezie - **Efebia** (Ed. Marineasa, 1994), **Spălându-mi ciorapii** (Ed. Pontica, 1994), **Dragi tovarăși sau Recviem pentru anii '60** (Biblioteca "Poesis", 1995),

**Deadevă** (Ed. Paralela 45, 1998); roman - **Balamuc sau Pionierii spațiului** (Ed. Nemira, 1994); eseuri - **Modernitatea ultimă** (Ed. Univers, 1998), **Zemizei și rentieri** (Ed. Nemira, 2000).

Premii literare: premiul pentru poezie al Asociației Scriitorilor din Brașov (1991); premiul pentru debut al Asociației Scriitorilor Profesioniști din România - ASPRO (1994); premiul Editurii Nemira pentru debut cu roman (1994); premiul Editurii Univers pentru debut cu eseul (1997).

Burse de studii: "Herder" (Viena, 1990 - 1991); Fundația "New Europe College" (București, 1995 - 1996); Budapest Collegium (1996 - 1997). Din 2002 bursă la Universitatea Chicago - SUA.

Este membru fondator al Asociației Scriitorilor Profesioniști din România - ASPRO.

COLLECȚIA  
**deschideri**  
STUDII CULTURALE

Caius Dobrescu



**inamicul  
impersonal**

PARALELA 45

"<<Inamicul>> pe care încerc să-l identific și să-l combat în textele reunite aici este urma / amprenta / umbra trecutului care se regăsește în aproape toate manifestările importante din cîmpul nostru public. Consider acest inamic impersonal fiindcă el se exprimă, în bună măsură, prin mecanisme instituționale, sisteme de valori, modele mentale a căror inertie nu poate fi reținută în sarcina unei persoane anume. Ceea ce nu înseamnă că toate aceste structuri nu au influențat, într-un mod esențial și adeseori ireversibil, personalitățile oamenilor care s-au format înăuntrul lor. Ele se reproduc, aşadar, printr-o asumare personală, adeseori pătimășă."

(continuare în pagina 13)

(continuare din pagina 12)

Din toamna anului literatură și artă "Darie din Săcele, a celui care a rămas remarcabil poet, prozator, actor poet, prozatori, artiști plastici, muzicieni ori ziariști și critici de artă. După existența de peste un deceniu a Salonului literar, membrii acestei asociații culturale au reușit să apară într-o antologie intitulată "În decorul unei clipe" care conține versuri, proză, articole, cronică, epigrame. Volumul cuprinde 24 de nume, printre care Ioan Teodosu, Ioan Victor Pica, Victor Sterom, Nadia Cella Pop, Mihaela Malea Stroe, Ioan Suciu sau Nicole Stoie, intenția realizatorilor cărții fiind aceea de a reflecta sintetic talentele reale ce au fost descoperite ori s-au afirmat în cadrul Salonului literar. Antologia este dedicată lui Darie Magheru, câteva dintre poemele emblematic ale acestuia deschizând paginile cărții. Vă prezentăm, în continuare, unul din aceste poeme.

### **Madrigal**

Nebunul Curții, doamnă, cutezat-a  
să vă adune ca-n sipet sub pleoape.  
Mirat, amurgu-și tremura agata  
peste iatac și sé-nnopta pe-aproape.

Ținu ascuns în fald viclean obrazul  
oglinzile erau adânci ca marea,  
și a sorbit din ele-ntreg topazul  
care pe trup vi-l picura-nserarea.

Azi ochiul meu n-o să vă mai culeagă,  
e stins pe talger, vi-l aduc în dar!  
În unda lui vă veți afla întreagă,  
ca într-un bob de rece chihlimbar....

## **Evenimente literare 2002**

1990, în cadrul Societății de Magheru", la Casa Memorială, în conștiința culturală brașoveană ca un și dramaturg ființează Salonul literar "Darie Magheru", care reunește versuri, proză, articole, cronică, epigrame. Volumul cuprinde 24 de nume, printre care Ioan Teodosu, Ioan Victor Pica, Victor Sterom, Nadia Cella Pop, Mihaela Malea Stroe, Ioan Suciu sau Nicole Stoie, intenția realizatorilor cărții fiind aceea de a reflecta sintetic talentele reale ce au fost descoperite ori s-au afirmat în cadrul Salonului literar. Antologia este dedicată lui Darie Magheru, câteva dintre poemele emblematic ale acestuia deschizând paginile cărții. Vă prezentăm, în continuare, unul din aceste poeme.



### **LA PAS PRIN LIBRĂRII**

#### **1."COCOȘUL DECAPITAT" de Eginald Schlettner, ed. Humanitas, 2002.**

Romanul aparține unui preot luteran dintr-o comună de lângă Sibiu. Autorul a debutat târziu (la 65 de ani) cu această operă, publicată la început în Germania, unde a captat atenția mass-media, fiind editată în cinci rânduri succesive. Determinat să facă o evocare mai amplă a unui mediu dispărut, orașul ardelean multietnic, în care conviețuiau odinioară sași, români, unguri, evrei, armeni și țigani, el a scris romanul "Cocoșul decapitat". Acțiunea se petrece într-o singură zi, 23 august 1944, la Făgăraș, în casa naratorului de 15 ani, care dă o petrecere de terminare a gimnaziului pentru colegii lui, fete și băieți de etnii diferite. Așteptându-i, băiatul se lasă în voia gândurilor și amintirilor despre membrii familiei lui, despre vecini și cunoștințe, evocând tradițiile comunității, dar și întâmplări din anii războiului pe sfârșite. Talentul de povestitor al lui Eginald Schlettner, culoarea locală fără stridente, dar mai ales modul în care întreaga epică este subsumată marilor teme literare universale – iubire, prietenie, moarte, identitate – fac din acest roman o lectură deosebit de plăcută.

#### **2."SUBTERANELE MEMORIEI. Pagini din rezistența culturii în România, 1944 – 1945" de Vasile Igna, ed. Universal Dalsi, 2002.**

Textele adunate de scriitorul și editorul V. Igna din publicații la care azi este dificil de ajuns și din arhive personale, mărturiile peste timp și portretele unor intelectuali de mare valoare și calitate umană, care s-au opus din primul moment sistemului instaurat cu forță, asumându-și riscuri majore, aduc la lumină aspecte necunoscute ale rezistenței culturii românești în primul deceniu de comunism. De pildă, dintre formele rezistenței culturale fac parte și două organizații despre care puțină lume știe: Asociația "Mihai Eminescu" și Societatea "Amicii Statelor Unite". Prima a fost înființată în 1945 de Vladimir Streinu (personaj extraordinar prin demnitate și curaj) și de foarte tinerii pe atunci scriitori ConstantToneganu, Iordan Chimet și Pavel Chihaia și avea drept scop ajutorarea intelectualilor persecuți, dar și o activitate literar – publicistică în favoarea libertății și democrației. Acțiunile asociației au fost sprijinite de profesorul Grigore T. Popa și familia sa, de soții Gheorghe și Lucia Fratostăeanu. Mesajul transmis de cei care au rezistat și suferit pentru libertate și democrație în primii ani ai comunismului, se adresează Tânărului din anul 2002, pe care vor să-l facă să înțeleagă că "generația de astăzi trebuie să reziste așa cum a rezistat în condiții infinit mai grele generația de ieri, trebuie să accepte ideea, oricât de insuportabilă, că drumul spre libertate și echilibru e sinuos și îndelungat, că nici o victorie nu e posibilă fără speranță". Sunt în volumul alcătuit de Vasile Igna o mulțime de alte personalități, cu textele lor din acei ani și portrete evocate: Ion Vinea, N. Carașino, Tudor Teodorescu – Braniște, Mihail Fărcășanu, Alice Voinescu, Stefan Nenișescu, Monseniorul Vladimir Ghika și alții.

## Sărbători ortodoxe în iconografia creștină

Văzându-ne pe noi, oamenii căzuți în multe păcate, n-a suferit Dumnezeu să vadă turma Sa risipită de diavolul ci a trimis pe Arhanghelul Său, Gavril, zicându-i: "Să mergi la fecioara Maria și să-i zici Ei: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine, binecuvântată ești Tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui Tău, Prin Tine, blestemul strămoșei Eva se va strica. Căci, prin femeie s-au arătat cele rele și de stricăciune, iar prin Tine, acum, vor veni cele mai bune. Că, iată, vei zămisli în pântece și vei naște fiu și vei chema numele Lui, Iisus, pentru că Acesta va mânui poporul Său de păcatele lui."

Să ne aplecăm cu dăruire și credință asupra acestui mare dar ce ni s-a dat în sfânta zi de 25 MARTIE, când sărbătorim BUNA VESTIRE a Preasfintei, Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria.

Pentru prima dată "Bunavestire" apare pictată în catacombe inspirată din evanghelia Sf. Apostol Luca, Fecioara în stânga scenei, pe scaun, ascultând cuvintele îngerului. În biserică Sf. Apostoli din Constantinopol (sec. VI), Fecioara stă dreaptă, ca și cum ar asculta o poruncă împărătească.

Sf. Fecioară stând pe scaun și torcând ilustrează tradiția palestiniană (sec. VI), sursă de inspirație și pentru reproducerea din prima icoană redată de mitropolitul Anastasie Crimca la mănăstirea Dragomirna. Pictorul nu va uita să completeze registrul superior cu bisericile în stil moldovenesc, cu hașurile specifice ornamentând vastitatea regiszrelor. Glastra de flori ne amintește că Bunavestire are loc primăvara iar cuvântul Nazaret înseamnă floare.

În concepția elenistică și bizantină Sf. Fecioară, în picioare, răspunde îngerului, întinzând un braț către acesta sau lipindu-și mâinile de piept, gest care înseamnă că se închină poruncii, atitudine specifică monumentelor bizantine din sec. IX, X, XI.

Cea de-a doua icoană are ca sursă de inspirație, ușile împărătești de la biserică din Cârligi – Bacău.

M-am încumetat cu smerenie, eu Suzana – Ana să zugrăvesc icoane dragi sufletului nostru spre aducere aminte a fericitelor sărbători ortodoxe românești.

**Prof. Suzana Ana Metea**  
Iconograf săceleean



## “Încheiem cel mai bun an pe care l-a avut Electroprecizia”

- declară ing. Claudiu Roșculeț, director general și președinte al Consiliului de Administrație al societății -

Îmi fac o datorie de onoare din a evidenția prestația angajaților ELECTROPRECIZIA, cei care au făcut ca anul 2001 să fie unul deosebit. Practic, împreună am încheiat cel mai bun an pe care l-a avut ELECTROPRECIZIA până acum, și cred că spun acest lucru din aproape toate punctele de vedere.

În 2001 avem satisfacția continuării evoluției pozitive a S.C. ELECTROPRECIZIA, evoluție începută încă din 1998. Mai exact, structura cifrei de afaceri este următoarea: 38,14% reprezintă echipament electric auto, 58,18% reprezintă motoare electrice și 3,47% vânzări mărfuri. Un alt aspect extrem de important îl reprezintă creșterea ponderii exportului în cifra de afaceri, pondere cifrată la 60,7%. Această orientare către export a fost determinată de perioada mai dificilă pe care o traversează economia românească și, implicit, a continuării trendului negativ al evoluției pieței interne. Prin derularea în bune condiții a exportului am reușit să păstrăm ocupată forță de muncă, în prezent în ELECTROPRECIZIA desfășurându-și activitatea 3.250 de salariați. A lucra pentru export presupune un nivel ridicat de pregătire profesională, ce trebuie să aibă ca finalitate un nivel calitativ ridicat al produselor. La sfârșitul anului 2001, valoarea exportului a atins aprox. 19 milioane USD, ceea ce reprezintă o creștere de 40% față de raportarea similară a anului 2000. În volumul exportului, ponderea motoarelor electrice reprezintă 92%, această distribuție reflectând faptul că există rezerve în fabricația echipamentului electric auto, rezerve ce vor trebui valorificate în perioada următoare. Este de notorietate influența negativă dată de puterea de cumpărare scăzută a populației. De asemenea, este cunoscut nivelul scăzut al investițiilor. Lipsa posibilităților de economisire face ca investițiile necesare în economia națională să se lase în continuare așteptate. În ceea ce ne privește pe noi, pe piață internă ponderea o deține comercializarea de echipament electric auto, cu un procent de 92,79%, diferența fiind reprezentată de motoarele electrice.

Principalul nostru client este SC AUTOMOBILE DACIA care, practic, reprezintă pentru societatea noastră un client strategic. De modul în care decurge colaborarea noastră cu acest partener depinde viitorul fabricației de componente utilizate ca piese de schimb. În ultimul timp, piața internă a devenit extrem de exigentă față de nivelul calitativ al produselor, fapt explicitat prin alinierea la normele europene, dar și datorită

pătrunderii pe piață a produselor din import.

Este un lucru clar că numai prin calitate se poate garanta siguranța locului de muncă.

De aceea în ultimii ani s-au făcut progrese importante în ceea ce privește calitatea produselor noastre, legate în mod direct de calitatea umană a celor ce produc. Suntem nevoiți să recunoaștem că încă mai sunt destule de făcut în ceea ce privește schimbarea mentalităților și a atitudinii față de obligațiile fiecărui pe linia asigurării calității. Este posibil ca inconștiința unui singur executant să pericliteze destinul a zeci sau poate chiar sute de salariați. Suntem conștienți de necesitatea creșterii continue a nivelului calitativ al produselor, iar, pe de altă parte, sesizările și reclamațiile pe care uneori le

primim sunt tratate de fiecare dată cu maximă responsabilitate. Practic, calitatea este cea care face diferența între produse și chiar între oameni.

Totodată este un lucru vizibil că a fost încheiată reabilitarea tuturor clădirilor din incinta uzinei, lucru realizat cu investiții importante, și aceasta pentru că interiorul și exteriorul unei clădiri reprezintă elemente importante ce pot genera un ambient propice unor activități de înalt nivel calitativ și tehnic.

De asemenea, în anul 2001 s-a inaugurat o nouă capacitate de fabricație a motoarelor electrice în cadrul unei secții care era specializată în principal pe fabricația de distribuitoare și releee. Această nouă capacitate a atins deja nivelul de 10.000 de unități lunare, urmând ca în anul 2002 să se ajungă la 15.000 de unități produse lunare. De altfel, prin transferurile de tehnologie realizate în 2001 s-a reușit execuția a 600.000 de motoare electrice.

Ca obiective pentru 2002, în primul rând ne-am propus consolidarea a ceea ce am realizat până în prezent. Apoi, pentru 2002, ne dorim realizarea unei cifre de afaceri de peste 1.200 miliarde de lei și a unui volum de export care să atingă 24 milioane USD. Toate acestea vor fi posibile doar în măsura în care se va realiza programul de investiții, un program care pentru acest an va însemna alocarea a circa două milioane de dolari. În acest fel suntem convinși că vom asigura fundamentul dezvoltării întreprinderii, lucru care va determina și creșterea calității vieții locuitorilor municipiului Săcele.



## PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE

În şedinţa din luna ianuarie, Consiliul Local a aprobat proiectul de hotărâre înaintat de Executiv privind bugetul local pe anul 2002.

Bugetul prevede la capitolul "Venit total" suma de 76,682 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creștere de 33,1% față de anul trecut. Principalele surse de venituri sunt:

- **veniturile proprii** în valoare de 22,437 miliarde lei, constituie în principal din impozite și taxe de la populație (8,266 miliarde lei), impozite pe clădiri persoane juridice (3,55 miliarde lei), venituri din valorificarea bunurilor (6,9 miliarde lei).

- **venituri din fonduri speciale** în valoare de 700 milioane lei

- **prelevări din bugetul de stat** în valoare de 53,544 miliarde lei formate din sume def. din TVA (37,98 miliarde lei) și sume și cote def. din impozite (15,564 miliarde lei). Suma alocată de Consiliul Județean pentru echilibrarea bugetelor locale este de 3,382 miliarde lei.

La capitolul "Cheltuielitotale" sunt prevăzute tot 76,682 miliarde lei, constituite în principal din următoarele subcapitole: **autorități publice** (10,914 miliarde lei), **învățământ** (44,076 miliarde lei), **asistență socială** (3,35 miliarde lei), **servicii și dezvoltare publică** (14,9 miliarde lei), **transporturi** (1 miliard lei), **cultura și religie** (1,681 miliarde lei). De menționat că la subcapitolul **învățământ**, cheltuielile cu salariile cadrelor didactice și personalului auxiliar reprezintă 36,413 miliarde lei, iar cele destinate reparațiilor și utilităților, 6,75 miliarde lei. Dacă în 2001, Primăria a subvenționat RAGPS cu 1,7 miliarde lei pentru transportul în comun (abonamente, bilete cu preț redus, gratuități), pentru acest an se prevede o subvenție de numai 1 miliard lei, adică o reducere de 41,42%.

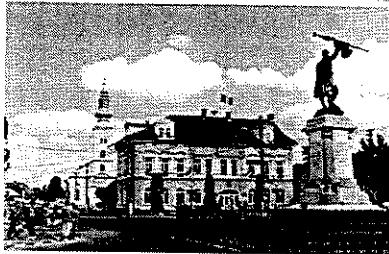
Sumele prevăzute a se cheltui la subcapitolul servicii și dezvoltare publică se referă în principal la: străzi (4,6 miliarde lei, cu 55,4% mai mult ca în 2001), iluminat public (3,3 miliarde lei, cu o creștere de 48,38% față de anul trecut), salubrizare (2,5 miliarde lei), zone verzi (400 milioane lei), canalizare (2 miliarde lei, cu 61,78% mai mult decât în 2001), alte activități de dezvoltare publică (1,1 miliarde lei).

Lista investițiilor prevăzute a se realiza în 2002 cuprinde un total de 6,856 miliarde lei, din care 3,96 miliarde lei lucrări și 2,896 miliarde lei dotări. Sunt prevăzute investiții de 500 milioane lei pentru lucrări arhivă, 450 milioane lei pentru lucrări casa căsătoriilor, 1 miliard lei pentru dotări cantina ajutor social, 350 milioane lei pentru lucrări centrale termice liceu Electroprecizia și 400 milioane lei lucrări centrală liceu construcții, 2 miliarde lei lucrări canalizare și 260 milioane lei lucrări rețea de distribuție gaze.

În aceeași ședință a Consiliului Local s-a aprobat și proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al RAGCPS pentru anul 2002. Construcția acestuia a avut în vedere câteva premise, printre care: valorile prevăzute au fost înscrise în prețuri comparabile 2001 ponderate cu o creștere

prognosată a indicelui prețurilor de 25%; activitatea unității păstrează în general obiectivele de producție și servicii existente în acest moment (apă, canalizare, transport în comun, prestări servicii, execuție de lucrări).

Ca urmare a diminuării activității în anul 2001, cum ar fi sistarea producției și distribuției agentului termic în Cartierul Ștefan cel Mare și activitatea de transport în comun, veniturile vor înregistra o scădere de 14% față de 2001. Se păstrează la nivelul anului trecut veniturile din activitatea de bază, în primul rând prin creșterile indicelui de inflație și deci a unor creșteri de prețuri și tarife cu până la 25%. Comparativ cu anul trecut, se prevede o diminuare a cheltuielilor cu 15,4% în principal datorită eliminării consumurilor de gaze naturale la C.T. din cartierul Ștefan cel Mare, dar și a unor măsuri de reducere a cheltuielilor cu reparațiile, întreținerea și exploatarea.



Vă prezentăm în continuare o sinteză a lucrărilor realizate în municipiu Săcele în anul 2001:

- Reparații străzi, din care: reparații îmbrăcămintășfaltice – 1,3 miliarde lei, împietruri, cilindri străzi – 275 milioane lei, modernizări drumuri – 230 milioane lei.

- Amenajări canale pluviale, rigole, stradule și traversări cu grătare, din care: amenajare canal str. G. Coșbuc – 1,2 miliarde lei, amenajare canal Al. Lapedatu – 100 milioane lei, amenajare rigole și traversări – 135 milioane lei.

- Reparații clădiri: 274 milioane lei (Dispensar Turcheș).

- Construcție clădire arhivă: 480 milioane lei.

- Reparații amenajări birouri Primărie: 1,1 miliarde lei.

- Iluminat public: 464 milioane lei.

- Amenajări zone verzi: 330 milioane lei.

- Reamenajare bibliotecă (mansardare, acoperiș, compartimentare): 684 milioane lei.

- Amenajare Piața Electroprecizia: 614 milioane lei.

- Extindere rețele electrice: 341 milioane lei.

- Salubritate: 900 milioane lei.

### HOTĂRÂRI ALE CONSILIULUI LOCAL

1. Hotărâre privind aprobarea bugetului local pe anul 2002.
2. Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al RAGCPS.
3. Hotărâre privind stabilirea nivelului taxei pentru utilizarea păsunilor.
4. Hotărâre privind stabilirea nivelului taxei pentru utilizarea fânețelor.
5. Hotărâre privind acordarea ca formă de asistență socială a ajutorului social, a ajutorului pentru încălzirea locuinței și a alocației pentru copiii nou născuți.
6. Hotărâre privind aprobarea prelungirii contractului de asociere între RAGCPS și prestatorii privați de transport în comun.

**N.R.: Textele publicate la rubrica "OPINII" conțin părerile semnatorilor și nu angajează  
adăudinea redactorului față de temele propuse sau opinile autorilor.**

## "Ispita" veacului acestuia

Dacă aproape o jumătate de secol noi, români, asemenei altor națiuni, am avut ochii atenți î spre Răsărit, Răsărit care, din păcate, ne-a dezamăgit profund, de o vreme încoace ne-am reorientat și privim spre direcția opusă – adică spre Apus. Apusul a devenit pentru foarte mulți oameni un adevărat "pământ al făgăduinței", locul unde ar curge "lapte și miere". Fascinația Apusului apropiat (Europa), sau îndepărtat (America) îspitește pe tot mai mulți oameni, din toate sferele societății. Bineînțeles, sunt și motivații solide care justifică o asemenea dorință.

Așadar, modelul de viață occidental – și mai ales cel american – a devenit un ideal pentru noi toți, căci recunoaștem faptul că am rămas mult în urma altor societăți. Până la urmă, "homo americanus" (cum se exprimă Părintele Dumitru Calciu Dumitreasa în lucrarea sa "Homo americanus. O radiografie ortodoxă", Ed. Christiana, București, 2002) zace ca o ispătă a veacului în fiecare dintre noi. Este un adevăr, deoarece foarte multe dintre problemele românilor de azi, și nu numai, își pot găsi rezolvarea, în special cele legate de un loc de muncă mai bine plătit, care aduce cu sine un trai decent, Tânărul de toți.

Însă, ar fi bine să nu uităm un alt mare adevăr legat de societățile occidentale, practic incontestabil: au și ele lipsurile lor, "slăbiciunile" lor, chiar și "păcatele lor". Si mai mult decât atât, pot fi caracterizate "societăți desacralizate", căci Dumnezeu și principiile moral – creștine nu-și mai găsesc acolo de mult locul. În lucrarea înainte amintită a Părintelui Calciu, cunosător al vieții din America din anul 1985, găsim un capitol intitulat "Demonizarea Americii" în care ne asigură de faptul că nu exagereză în nici un fel; este vorba de "demonizare" în cel mai autentic

sens al cuvântului. Această caracterizare nu este izvorâtă dintr-un subiectivism aspru, ci dintr-o reală obiectivitate. Problemele de moralitate de acolo (mai exact, lipsă de moralitate) vorbesc de la sine. Iată câteva exemple:

a) *Delicvența*, în general și cea juvenilă în special, este în continuă creștere; se ajunge până la a lăsa arma și a ucide părinți, frați, profesori și colegi de școală; la fel, sinuciderile sunt tot mai numeroase;

b) *Se interzice părinților, educatorilor și profesorilor să aplique copiilor pedepse disciplinare (să nu uităm că există diferență între "pedeapsă disciplinară" și acte de duritate: a lovi, a schingiu, a bate etc.)* pentru că ar fi afectată "personalitatea" copilului (indisciplinat, n.n.), iar scolii i se face publicitate proastă;

c) *Libertatea* este deplină și în ceea ce privește relațiile intime dintre bărbați și femei, băieți și fete, sau dintre persoane de același sex. La fel, avortul este o chestiune deosebit de simplă și este "indicat" ca părinții să nu știe despre aceasta;

d) *Căsătoria* este un lucru tot mai rar întâlnit, considerat a fi "depășit de istorie"; cuplurile stau împreună o vreme și apoi după ce "se cunosc" mai bine, se despart. Si, chiar pentru cei căsătoriți, divorțul nu este o problemă, căci se rezolvă repede, fără prea multă cheltuială;

e) *Pornografia* – sub toate formele posibile – este la ea acasă, fără nici un fel de opriște; până la urmă este o afacere;

f) *Bordelurile* sunt pline de "oferte" și "clienti";

g) Ce să mai discutăm de *alcool, tutun, droguri*....intră în raia de fiecare zi a multora;

h) Peste toate acestea, ca un blestem de la Dumnezeu, societatea se mai confruntă și cu tot felul de boala – multe dintre ele incurabile (precum SIDA sau cele de natură psihică).

Exemplele pot continua. Ne oprim aici. Si probabil, ar trebui să mai spunem că în aceste locuri domnește minciuna, înșelăciunea, mânia, răzbunarea, forța, nesimțirea – sub o multitudine de forme, iar cei mai mulți dintre oameni se încină lui Mamona (cândva, zeu al averilor, al banilor).

Nu-i aşa că ne însărcină aceste lucruri? Nu tresăltăm oare de spaimă numai căci despre aceste realități? Oare cum ne vom manifesta dacă vom auzi mâine că ele au monopolizat și societatea românească? Ne paște demonizarea și pe noi; ne paște haosul moral! Bineînțeles, dacă nu vom fi atenți, dacă nu vom încerca să primim decât cele bune, conforme cu spiritul, obiceiurile și tradițiile sănătoase ale românilor de odinioară.

După cum se poate observa și după cum merg lucrurile, se pare că nu mai este mult până ca "idealul" de care vorbeam să devină realitate. Si chiar dacă nu vom reuși să gustăm aceste realități la ele acasă, le vom gusta, poate, aici la noi, în țara numită încă "Grădina Maicii Domnului". Să-l rugăm pe Dumnezeu să ne ajute și să ne lumineze mintea că, într-adevăr, timpul care ne stă în față, să fie un timp binecuvântat de El, spre folosul nostru și al copiilor noștri. Să nu uităm că păcatul întotdeauna aduce după sine suferință, boală și moarte, iar virtutea aduce bucurie, pace și binecuvântare de la Dumnezeu.

În încheiere, aş reda cuvintele înalt Prea Sfîntului Părinte Vartolomeu Anania al Clujului, care într-o predică ținută la sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului la Mănăstirea Nicula spunea:

**"Ne dorim cu toții să intrăm în Europa, însă nu în Sodoma și Gomora!"**

## Învățământul liceal săcelean în prag de mileniu

Un clișeu folosit în ultimul timp spune că secolul XXI va fi unul religios (sau al toleranței sau al științei sau .... orice altceva vă mai trece prin minte) sau nu va fi deloc. Eu cred că secolul XXI, ca și cel anterior sau cel ce va urma, va trebui să fie al educației. Fără educație nu există progres, fără educație nu există toleranță. Cum va putea omenirea răzbate spre secolul XXII fără toleranță? Este de ajuns să privim spre ultimul deceniu al secolului de-abia încheiat (e.g. conflicte etnice și religioase din fosta Iugoslavie sau Orientul Apropiat) pentru a realiza că educația joacă un rol horăror în evoluția/involuția omenirii.

Plecând de la aceste considerente voi analiza pe scurt situația învățământului liceal săcelean. Pentru aceasta îmi voi concentra atenția asupra situației Grupului Școlar Industrial Electroprecizia. De ce a acestui liceu? În primul rând pentru că predau istoria de aproape trei ani aici și m-am implicat îndeajuns pentru a putea vorbi în cunoștință de cauză. În al doilea rând pentru că acest liceu, spre deosebire de celelalte două licee cu predare în limbă română (nu includ în discuție liceul maghiar pentru simplul motiv că nu am date de la acest liceu) este cel mai mare din Săcele, cu cele 16 clase de liceu la zi. Nu numai atât. Marea majoritate a elevilor acestui liceu sunt săceleni, spre deosebire de Liceul "G. Moroianu", spre exemplu, unde mai mult de jumătate din elevii celor 8 clase sunt brașoveni. Prin urmare, comunității nu ar trebui să-i fie indiferentă situația acestui liceu. Însă comunitatea este reprezentată de Primărie și de Consiliul Local, deci aceste instituții sunt cele care ar trebui să se implice în primul rând, **mai ales că patrimoniul școlilor le aparține și este obligația lor să-l întrețină.**

Liceul are datorii de aproape 700 de milioane de lei, facturi neachitate de către Primărie. Cu chiu cu vai în ianuarie 2001 a fost pusă în funcțiune o centrală termică într-unul din corpurile școlii, cu promisiunea că până în iarna aceasta va fi montată și cea de-a doua. Iarna a venit, spre surprinderea unora, iar centrala nu. În aceste condiții, direcționea liceului a apelat la tradiționalul furnizor de căldură – S. C. Electroprecizia S.A. – care, într-un final, a făcut un gest umanitar deși școala, de fapt Primăria, avea o datorie de aproape 100 milioane lei. Însă, din motive pe care parțial le înțeleg, pe durata vacanței a oprit total furnizarea agentului termic. Astfel că, la reluarea cursurilor, elevii s-au trezit într-un corp de clădire (21 de cabinete din cele 33 ale școlii) înghețat și, ca bomboana pe colivă, cu calorifere și țevi sparte. Nu știi dacă agentul termic furnizat în vacanță ar fi fost

mai scump decât pagubele produse de lipsa lui. Aceasta ca să nu mai contabilizăm o săptămână de cursuri în condiții care l-ar fi făcut pe Ceaușescu să pălească de invidie. În aceste condiții nici nu poate fi vorba despre dotarea școlii cu mobilier și aparatură.

Nu este o imagine prea plăcută a învățământului din municipiul Săcele, deși în acest liceu se fac eforturi deosebite pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare în cele mai bune condiții. Este de ajuns să amintesc relația culturală cu liceul "Marie Curie" din Vire, Franța – în treacăt fie spus, înfrățirea celor două orașe s-a realizat pe baza acestei relații – desfășurarea unor sesiuni de comunicări și dezbateri pe diverse teme, organizarea unor expoziții, amenajarea unor cabinete la standard occidental, participarea în cadrul unor parteneriate europene și, nu în ultimul rând, faptul că doi dintre profesorii școlii își pregătesc doctoratul în specialitățile lor.

Toate acestea se fac prin forțe proprii dedicându-se o mare parte a timpului liber acestor activități. Însă, când nu sunt asigurate condițiile minime necesare desfășurării procesului de învățământ toate aceste eforturi sunt inutile. Mai mult, cum orașul nu a produs în ultimul timp profesori care să-și dorească să predea în Săcele, mulți dintre profesori – cum este și cazul meu – sunt nevoiți să facă naveta din Brașov. Titulari sau nu, aceștia vor face tot posibilul să obțină în viitor un post în Brașov nefiind deloc motivați să rămână de lipsa condițiilor elementare de lucru.

Cine are de pierdut din această situație? Elevii, comunitatea, orașul. Am mai spus-o și nu obosesc să o repet: o națiune bolnavă fizic și intelectual este sortită dispariției. Noi suntem bolnavi. Trebuie să ne însățoșim. Sper că interese meschine nu îi vor împiedica pe aleșii urbei să facă ceea ce este mai bine pentru comunitate, pentru însănătoșirea ei, iar mileniul în care tocmai am intrat să fie într-adevăr unul al educației.

**Prof. Radu Colț**  
Gr. Șc. Ind. Electroprecizia

N.B. Îl rugăm pe domnul prof. Radu Colț ca, într-un număr viitor al revistei să sugereze autorităților locale și surse concrete de venituri pentru bugetul local, prin care să se poată rezolva problemele pe care domnia sa le ridică și care nu sunt generate de aşa zise "interese meschine", ci de condiții obiective, care impun un buget local de austeritate. În ultimă instanță, educație înseamnă și bunăvoie, toleranță și implicare personală în treburile comunității.

Horia Bârsan

## ROMÂNIA MARE, UN VIS FRUMOS ȘI ÎNDEPĂRTAT ȘI TOTUȘI.....

Fără a face o paralelă cu alte publicații, însemnările următoare se doresc să fi un strigăt de durere, despre ce se întâmplă pe pământul românesc din dreapta Prutului.

Istoria binecunoscută românilor, despre formarea poporului și a limbii noastre, având la bază documente aflate în Marile Cancelarie ale bătrânei EUROPE, a consemnat, începând cu anul 275 d.H., multe încercări ale puternicilor vremii, de a șterge de pe hartă, statele și limba română.

Unii au venit cu Crucea, chipurile să ne creștinească, pe noi, mai creștini decât năvălitorii. Alții au încercat cu sabia, să ne robească și să ne împriște în cele patru zări, ca pleava-n vânt. Visuri deșarte, izbânzi trecătoare, din care cu greu puteau pricepe că români **S-AU NĂSCUT** pe aceste pământuri binecuvântate de Dumnezeu și pentru apărarea lor s-au jertfit, iar săngele lor a înnobilat neamul de viteji.

Am stat sute de ani pavăză, în calea turcilor, tătarilor, rușilor și a expansionismului maghiar. Am fost și suntem o oază latină într-un ocean panslavist, demni urmași ai lui TRAIAN și DECEBAL. Foarte mulți năvălitori, neizbutind să ne înfrângă, s-au stabilit pe aceste pământuri, beneficiind de căldura sufletească a românilor, de spiritul lor de toleranță și iertare. Marii cronicari au consemnat aceste evenimente, lăsându-ne mărturii de neuitat ale celor întâmpilate.

Binecunoscută este și istoria zburămată a Moldovei, de-a lungul veacurilor. Dar ce se întâmplă acum în Basarabia, este maijosnic, mai perfid și mai periculos, spun aceasta din două motive. Unul este poziția geopolitică, pe care o are Moldova, de tampon între două superputeri.

Pe de-o parte RUSIA, veșnic flămândă de hegemonie, iar de cealaltă parte Alianța NORD – ATLANTICĂ (considerând că și ROMÂNIA va fi membră a acestei alianțe).

Al doilea motiv, îl consider, activitatea cozilor de topor, ale românilor născuți pe pământurile românești dintre Nistru și Prut. Tânărăii, pălmașii țării, nu au fost bogăți niciodată. De pe bucătăica lor de pământ ce-o aveau, abia puteau să trăiască decent. Munca la colhoz era un chin, dar sub cizma bolșevică au răbdat, cu speranța unor vremuri mai bune. Limba vorbită a fost și este – LIMBA ROMÂNĂ.

Pentru că nu au putut trimite în GULAGUL – sovietic toată populația vorbitoare a limbii române, bolșevicii au obligat ca scrierea să se facă cu caracter slav, lucru învățat și suportat cu stoicism zeci de ani.

Cu oficialitățile, dialogurile se purtau în limba rusă, documentele erau emise în limba rusă. Cu drag îmi aduc aminte, copil fiind, când mergeam cu părintii în vizită la neamuri, aflate în județele BĂLȚI și HOTIN. În curtea părintească se adunau de la cel mai în vîrstă până la cel mai mic și sorbeau însetăți fiecare cuvânt, expresie sau frază, în cea mai curată limbă română. Când, la rugămintilelor, recitam poezii, ca "Mama" de G. Coșbuc, "Sergentul" de V. Alecsandri sau poezii de M. Eminescu, îi vedeam lăcrimând, de durere că nu puteau, nu aveau voie, să spună că sunt români.

În 1992, a luat ființă Republica Moldova, iar podurile de flori de peste Prut, au nins cu petale albe, în sufletele tuturor românilor, valuri de speranțe în Marea Unire. Dar, cozile de topor, ocupând fotoliile în Parlamentul și Președinția Moldovei, au făcut totul pentru a împiedica realizarea acestui vis, sub frica pierderii avantajelor materiale personale.

Două momente culminante, petrecute de curând, au arătat adevărata față a politicienilor din Moldova.

Primul, s-a desfășurat la Adunarea Consiliului European, unde ministerul de interne al Moldovei a creat momente delicate organizatorilor, solicitând traducerea discursurilor în limba moldovenească. Acest lucru a dus la replica premierului român că limba moldovenească e ușor de învățat, dânsului fiindu-i necesare 24 de ore, pentru a vorbi corect această limbă.

Al doilea moment, dar și cel mai grav, s-a petrecut în chiar Parlamentul Moldovei, când primul ministru, a cerut, ca urmare a demonstrațiilor de protest legate de reintroducerea limbii ruse încă din clasa a doua, (ca a doua limbă oficială) interzicerea cuvintelor de cetățeni români și limba română, pe teritoriul Moldovei.

Mă întreb cu durere, cum se mai uită în ochii românilor din Moldova, ai căror părinți, frați și surori au fost deportați și au murit în ghetourile Gulagului sovietic, unii numai pentru simpla vină că au vorbit românește?

În aceste momente, când se atentează pe față la demnitatea românilor și a limbii române, trebuie să fim atenți, să nu permitem proprietelor noastre cozi de topor să se afirme, cu sloganuri pe care le credeam uitate.

Se spune că fiecare își duce crucea. Așa este acum în Moldova-de peste Prut, când aleșii neamului le interzic să vorbească limbă vorbită de două milenii, din tată-n fiu, proprietelor alegători.

Și totuși.....sper în trezirea din acest coșmar.

Alexandru Parea

O provocare pentru toți săcelenii

## Înfrumusețarea orașului și conservarea patrimoniului cultural

Motto: "Gândurile care nu se spun se pierd, se uită"

Nicolae Iorga "Cugetări"

*Ne amintim cum multe ierni, dinanitea celei din anul acesta, au fost frecvent sărace în zăpadă. Copiii și tinerii îi duceau lipsa pentru jocurile și sporturile lor, iar mai vârstnicii adesea se întrebau mirați: "unde sunt iernile cu zăpezile lor de altădată?". În acest an însă, iarna a venit devreme și parcă niciodată n-a fost atât de bogată în zăpadă și de aspiră. Urmele ei sunt puternic imprimate în traiul de zi cu zi al oamenilor, în confortul și sănătatea multora. Porția de primăvară de la sfârșit de ianuarie și în februarie, a fost o adevărată mană cerească pentru cei care se încovoiaie, tot mai mult, sub povara neajunsurilor de tot felul. Semnele primăverii timpurii din acest an sunt motive de provocare pentru gospodarii Săcelor, determinându-i să vadă urmările anotimpului geros și să le înlăture cât mai grabnic, să-și proiecteze și să înfăptuiască treptat condiții menite să ne facă viața mai suportabilă.*

*Topirea zăpezii a lăsat în urmă semnele unui comportament uman de loc civilizat, pronunțat suburban. Cu mulți ani în urmă, spre sfârșitul unei toamne întârziate, discutam cu oameni din conducerea unei instituții din Săcele, despre superficialitatea cu care se toleră gunoaiele din jurul clădirii, din curte și grădină. Administratorul, unul dintre convorbitori și as al justificărilor în orice fel de situații, s-a repezit să ne asigure plin de autoritate invocând argumentul: "Nu vă impacientați. În curând albul zăpezii se va așterne peste împestrițatul și insalubrul peisaj din jur. Atunci - zicea el - totul va fi îmbrăcat de sărbătoare". Dar însătorul meu, un medic sfătos, l-a "scos din joc" cu promptitudine, lăsându-l fără drept de apel: "Domnul meu – adresându-se de fapt tuturor – dacă peste o rană adâncă și infectată pui un strat gros de pudră, poti avea certitudinea că rana este vindecată?" Întâmplătoarea con vorbire, mai sus rezumată, are o profundă semnificație, ajutându-ne și azi să interpretăm spectacolul mult prea extins al gunoaierilor din jur. Iarna s-a retras, dar de sub plapuma zăpezii și a gheții rămân răni și urme, dacă nu urât mirosoitoare, cel puțin dezagreabile și inestetice.*

*Priviți în jur, pe marginea șoseelor, pe trotuare, pe pereții caselor din apropiere, spațiile pe care le aşteptăm să înverzească, cele din apropierea blocurilor, terenurile din preajma mul tori școli, curțile și grădinile acestora, ale multor instituții și întreprinderi, chiar și în vecinătatea unor lăcașuri de*

cult, parcuri, cimitire etc. parcă peste tot au fost "conservate" de vălul iernii imagini de urătenie, incremenite acolo din timpuri greu de precizat. Pe alocuri, din necesitate poate, au fost tăiați arbori, vântul a rupt crengi, pe terenul din jurul acestora zac laolaltă tulpini și puzderie de așchii, resturi de crăci, rumeguș și noroi. Nu mai includem în tablou, perimetru deloc negligabil din apropierea containерelor de gunoi din piețe, dintre blocuri, versanții pâraielor..... Iar semnale că aceste urme ale iernii vor fi grabnic îndepărtate, se lasă tot mai mult așteptate. Nu se prea văd, săceleni tineri ori mai vârstnici, grăbindu-se cu greble, lopeți, scoase să înlăture urmele iernii de pe obrazul orașului din apropierea noastră.

Bătrâni, aceia puțini care au mai rămas din perioada interbelică, nu mai îndrăznesc să povestească de când erau elevi, despre mândria învățătorilor și dirigenților lor de a fi în fruntea **Străjerilor și Cercetașilor** la acțiuni de marcăre a unor trasee turistice, de construire a unor refugii pentru excursioniști, la igienizarea padurilor din jur, plantarea pomilor fructiferi, a arborilor și arbuștilor ornamentali din curțile și grădinile scolilor, în parcurile și spațiile verzi, la curățirea și îngrijirea straturilor din jurul monumentelor și cimitirilor eroilor, amenajarea terenurilor de sport și a.

Mai sunt bătrâni săceleni care în gândurile lor bune mai proslăvesc nume ale foștilor lor educatori, tocmai pentru că i-au învățat să fie harnici, să știe să facă lucruri permanent utile și să respecte oamenii și faptele lor încărcate de omenie și moralitate creștinească. Nu întâmplător o stradă din apropierea Liceului "George Moroianu", de curând a căpătat numele învățătorului săcelean N. Pană, un adevărat apostol al locului, în vremea cât a slujit aici. Mai sunt oameni în Satulung care își amintesc de faimosul învățător V. Ivan care i-a învățat să altoiască, să planteze pomi și arbori, să cânte în corul bisericii, de profesorul de schi I. Tocitu și de alții.

Să fi uitat școlile de azi de valoarea formativă a unor astfel de demersuri educativ-recreative și utile totodată. Ori este cazul să ne întrebăm, măcar în intimitatea și sufletelor noastre: "Unde sunt, la ce cugetă și cum lucrează educatorii de azi?"

Am fă nedrepti față de oamenii din zilele noastre dacă nu le-am aprecia faptele puse în slujba obștei.

(continuare în pagina 21)

( continuare din pagina 20 )

## Înfrumusețarea orașului și conservarea patrimoniului cultural

*La biserică ortodoxă "Sfânta Adormire" din Satulung s-au făcut în ultimii ani interesante lucrări de înfrumusețare în jurul și pe clădirea "Casei de cetire" de la intrarea principală: o troiță în stil românesc, un aghiasmar și trei picturi de dimensiuni impunătoare, reflectând scene biblice, executate de talentatul pictor local D. Taflan. Tot aici s-au executat lucrări de împrejmuire la gardul din jurul bisericii și la cimitirul nou, de la capătul străzii Tărâlulgului. Încă din toamna anului 2001, enoriași inimoși, fără subvenționari bugetare, cu cheltuieli minime, au reparat troițele cu valoare de monument istoric, de la intersecția dintre str. G. Coșbuc și str. V. Jinga precum și cea de la începutul străzii Tărâlulgului, pornind din B-dul G. Moroianu, mai sus de stația auto – Electroprecizia. Lăudabilă este fapta d-lui Ioan Gorgos din Satulung care, cu eforturi proprii, a curățat și revopsit culoarea degradată a literelor din textul de pe placă comemorativă G. Dragoș, de pe str. Oituz. Sunt posibile, în Săcele și alte fapte de interes comunitar care ar trebui evidențiate în contextul de mai sus. Avem convingerea că ele vor fi continue și amplificate cu fapte de mai pronunțată anvergură.*

*În toamna anului trecut, viața Săcelor a fost marcată de un eveniment cultural aparte, redeschiderea Muzeului de Etnografie din Turcheș. A fost o demonstrație model, pe care gospodarii municipiului, toți managerii de întreprinderi și instituții, marii și micii proprietari săceleni ar trebui să-l învețe pentru a contribui concret la îngrijirea și protejarea valorilor din patrimoniul orașului.*

*Pentru că sunt numeroase și variate asemenea valori care așteaptă să intre căt mai degrabă în lucrări de reconstrucție și protecție. Asistăm cu durere în suflet cum clădiri și opere cu valoare de monument, care în trecut au contribuit la zidirea faimei acestor locuri, se degradează văzând cu ochii din cauza îmbătrânirii naturale ori datorită unor intervenții execute de meșteri neprofesioniști care le urătesc și le strică chipul inițial. Degradarea se petrece nu numai la casele vechi, cu porțile și gardurile lor specific mocănești, acelea impunătoare și trainice, pentru care savantul N. Iorga, a avut cuvinte de admirărie, ci și la alte valori cultural-artistice monumentale. Să ne referim bunăoară la chipul de azi al clădirii-școală, din apropierea stației de autobuz Electroprecizia, care găzduiește câteva grupe de învățământ preșcolar. O fațadă de clădire parcă părăsită, cu părți de tencuială căzute, cu zgârieturi peste zugrăveala*

*veche, pe alocuri descompusă de ploi și vânt. Degradate sunt ferestrele și, cu deosebire, ușa de intrare de la stradă. Doar "Placa de marmoră nobilă" cu inscripția și numele cărturarilor săceleni pomeniți acolo, mai păstrează imaginea demnă, simbol mareț al acestui lăcaș.*

*Nu departe de această clădire școală se află monumetala Biserică ortodoxă "Sfânta Adormire" adevărată catedrală a Săcelor. Impunătoare prin înfățișarea exterioară, aceasta se află într-o accentuată suferință. Pictura interioară a acesteia, operă de căpătâi a pictorului român consacrat, Mișu Popp, este puternic degradată.*

*Privind-o cu atenție, poți citi din privirile sfintilor, rugămintile lor adresate tuturor semenilor noștri de a nu fi lăsați să se piardă urma frumuseții lor inițiale. Am dori să subliniem faptul că soarta acestei picturi nu trebuie lăsată doar în grija și pe umerii preoților și a enoriașilor de la acest lăcaș de cult, ci este o problemă a întregii localități și comunități săcelene, fiind un unicat aparte în pictura românească.*

*Adeseori, grăbiți și nepăsători trecem pe lângă monumente istorice cu valoare deosebită, pe care alții nici nu visează să le aibă.*

*Ne oprim aici cu exemplificările. În condiții de accentuată austерitate bugetară și de sărăcie aproape generalizată a multor locuitori săceleni de la care nu se pot aștepta contribuții substanțiale, gândurile și speranțele pentru intervenții salvatoare în astfel de situații nu ne pot conduce decât spre oamenii cu reușite notabile în afaceri, fii ai Săcelor, care au bătătorit și învățat drumul cărții și al moralei creștine pornind de pe băncile acestor clădiri îmbătrânește și aflate azi într-o penumbră a uitării. Fie ca incompletele semnalizări de mai sus să sensibilizeze măcar parțial pe oamenii apropiati și devotați ai Săcelor, care, în numele amintitelor valorii, să păsească pe urmele cărturarilor și marilor ctitorii din trecutul acestor locuri. Să devină și ei prin fapte ziditorii și apărătorii ai credinței și tradițiilor străbune, făcând ca prin contribuția lor numitele și renumitele monumente istorice și artistice din Săcele să întinerească pentru a dăinui aici peste veacuri.*

**Prof. Andronic Moldovan**

*Opinii de la cititori***În prag de primăvară 2002: Să facem Municipiul mai frumos!**

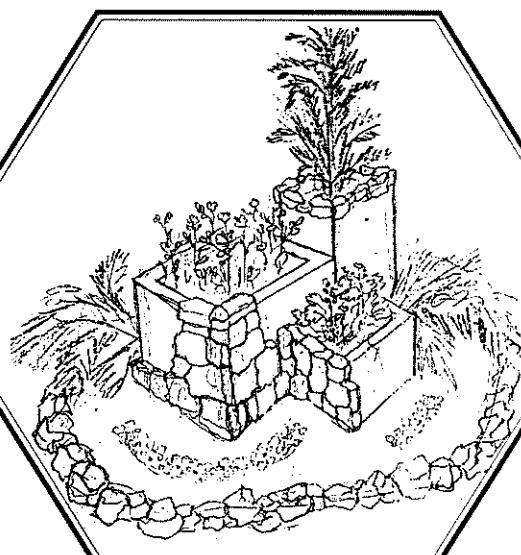
Dealungul anilor, Săcelele a fost cunoscut ca o localitate cu oameni destoinici, din rândul căroro s-au ridicat multe personalități de valoare care și-au imprimat adânc amprentă în istoria acestor locuri. Localitatea s-a dezvoltat economic, și-a largit orizonturile social-culturale, s-a împlinit ca oraș, devenind de curând municipiu. Cu regret însă, constatăm și exprimăm aici faptul că aspectul urbanistic-peisagistic al orașului lasă de dorit.

Să recunoaștem că Săcelele, în afară de o restrânsă zonă centrală, care din punct de vedere peisagistic are unele semne de oraș, a rămas totuși o localitate cu pronunțată înfățișare rurală. Pentru ca imaginea acestei așezări să capete aspect de oraș municipiu, s-ar impune multe modificări edilitare estetice, menite să-l apropie cât mai aproape de standardele strict necesare unei localități urbane. Acum, în plin prag de primăvară, gândurile și faptele săcelenilor, de la mic la mare ar trebui să fie îndreptate și spre înfrumusețarea locului în care trăim, spre a-l face mai frumos și mai atrăgător.

Municipioal Săcele este traversat, de la un capăt la altul de o arteră principală de circulație, care reprezintă de fapt fațada dominantă a orașului, pe care o întâlnim zi de zi cei care trăim aici. O văd și o poartă în minte, aşa cum el – orașul – se prezintă, miile de călători din țară și din străinătate care preferă ori sunt obligați să treacă prin această urbe. De aceea, considerăm că grija pentru înfrumusețarea edificiilor și a spațiilor, măcar de pe această arteră de circulație de interes național și internațional, ar trebui să reprezinte o preocupare de primă importanță atât pentru edilii orașului, cât și pentru cei care locuiesc ori munesc în instituțiile aflate pe acest traseu.

În acest context ar fi bine să ne reamintim că salba de sate săcelene de odinioară, a fost considerată ca o localitate cu tradiții de oază turistică și de agrement, căutată și mult apreciată de vizitatori. Sunt și azi semne și tendințe la mulți săceleni de a-i redescoperi vocația de localitate turistică și de agrement.

În acest context, propunem edililor orașului, în primul rând gospodarilor și fiecărui locuitor de pe artera principală – dar și de pe alte străzi – câteva sugestii specifice sezonului de primăvară din acest an.

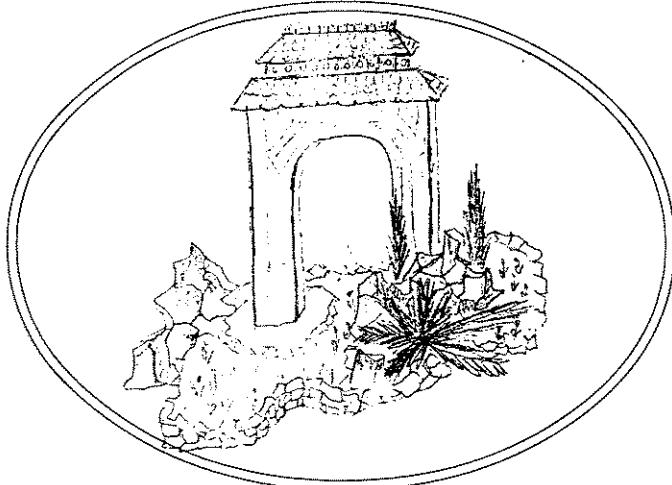


Ne gândim la amenajarea spațiului verde care mărginește șoseaua între stația de călători "Liceul George Moroianu" (benzinărie) și stația călători Oituz (Medianu) prin executarea unor lucrări peisagistice ornamentale care, printr-o alternanță îmbinată și cu specificul caselor din zonă, să confere locului un aspect de parc frumos și îmbietor din care să nu lipsească ansambluri rustice, florale fătâni arteziene, bânci încadrate de lucrări ornamentale, eventual o pistă pentru patine cu role,

( continuare din pagina 22 )

**În prag de primăvară 2002: Să facem Municipiul mai frumos!**

lampadare cu desen artistic și.a. Urmărind aceeași idee, ne gândim la zona din preajma stației de călători Electroprecizia cu câteva alveole de spații verzi pe ambele părți de șosea și mai sus, de-alungul șoselei dintre strada Tărlungului și Garaj.



Sunt și alte spații în oraș care pot fi valorificate estetic mai pronunțat decât sunt în prezent.

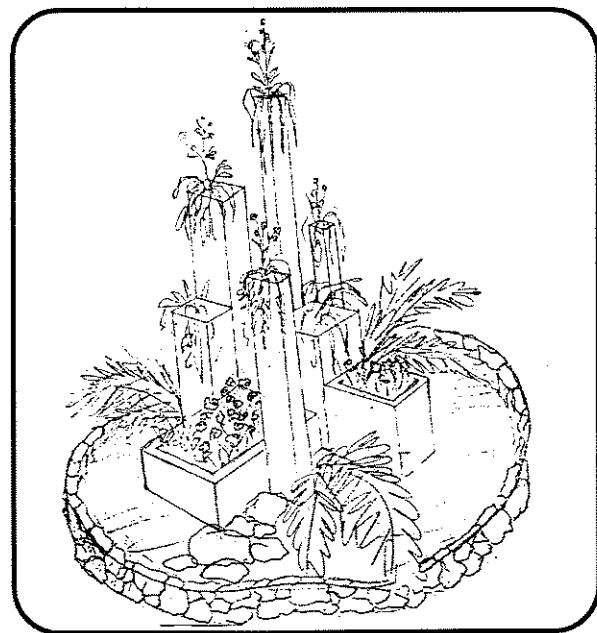
De pildă, se pot aduce modificări peisagistice zonei centrale din jurul Primăriei și a Statuii Eroilor cu prelungirile-a lungul străzii Al. Lapedatu. Aici s-ar putea amenaja o parcare menită să descongestioneze aglomerația de autoturisme din fața statuilor și a primăriei. Intersecțiile din centru, de la Banca Agricolă și catedrală ar trebui regândite ca aspect peisagistic și îmbogățite cu ansambluri florale îmbinate cu piese de iluminat și ornamente artistice și dotări de utilitate curentă (coșuri de gunoi, bănci, jardiniere și arbusti ornamentalii).

Lucrările propuse prin formă, structură, materiale, dimensiuni și rezistență să fie astfel proiectate încât să se încorporeze sistemic în tradiția orașului, ansamblul existent al clădirilor și să nu promoveze stridentul ori artizanatul de prost gust.

Nu propunem imposibilul, mai ales acum, în condiții de restricții economice pentru fiecare dintre

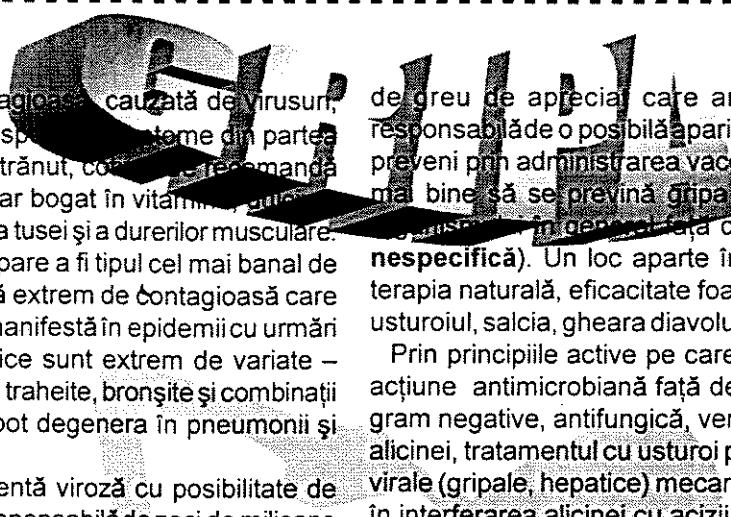
noi. Invităm pe toți cei care pot, prin eforturi ce și le permit, să contribuie la lucrări care să exprime frumosul de bun simț, curătenia și atitudinea de buni gospodari pe care săcelenii au manifestat-o întotdeauna.

Dacă propunerile de mai sus, îmbogățite și amplificate în același scop și cu alte inițiative, ar fi executate măcar parțial, orașul nostru ar îmbrăca odată cu venirea primăverii 2002, o haină nouă, de bun gust și eleganță, ar încălzi mai mult sufletele locuitorilor, iar cei care ne vor vizita ca musafiri, turiști ori anonimi trecători pe aceste locuri, vor rămâne cu amintiri plăcute, ducând cu ei mesajul de buni gospodari și iubitori de frumos al săcelenilor.



Alăturăm acestor propunerii și câteva sugestii sub forma unor schițe proiect, iar dacă ideile de mai sus vor fi agreate suntem dispuși a vă prezenta proiecte detaliate pentru fiecare zonă, lucrare, materiale, costuri și la cerere – posibili execuțanți, pentru asemenea obiective generoase.

**Ştefan Lupu**



Este o boală infecto-contagioasă cauzată de virusuri, caracterizată prin febră și, în special, simptome din partea aparatului respirator: tuse, strănut, conus, care ne demandă repaus la pat, regim alimentar bogat în vitamine și făinoase, combaterea febrei, a tusei și a durerilor musculare. La debut și la prima vedere, pare a fi tipul cel mai banal de răceală. În fond, este o boală extrem de contagioasă care apare izolat dar frecvent se manifestă în epidemii cu urmări adesea grave. Formele clinice sunt extrem de variate – guturai, rinofaringită, laringite, traheite, bronșite și combinații multiple ale acestora, care pot degenera în pneumonii și alte complicații grave.

Gripa este cea mai frecventă viroză cu posibilitate de suprainfecție bacteriană, responsabilă de zeci de milioane de cazuri anual, pe întreg globul, mai ales în anotimpurile reci. Există mai multe tipuri de virusuri gripale: tip A, B și C cu caracter antigenic special, dar virusurile din grupa A sunt răspunzătoare de cele mai multe complicații. Epidemii de gripă cuprind de obicei 10-30% din populație. În pandemii este afectată 50-75% din populația unor regiuni întinse de pe glob. Există o periodicitate a epidemiei: valuri epidemice cu tipul A se succed la intervale de 2-3 ani, iar cele cu tipul B la 4-6 ani. Pandemii survin la intervale de 20-40 ani. Apariția epidemiei și a pandemiei se explică prin producerea unor variante de virus gripal, cu o nouă configurație, față de care populația este receptivă.

**Transmiterea** gripei se realizează direct (picături de secreție naso-faringiană din aer) și indirect (prin obiecte proaspăt contaminate cu secreții infectante). Contagiozitatea gripei este destul de mare, transmiterea făcându-se cu mare rapiditate, mai ales în colectivități de lucru și școlare.

**Incubația** gripei este de 18-36 de ore (1 - 3 zile).

**Debutul** este brusc, uneori brutal, cu frison (39-40°), dureri musculare puternice, dureri de cap și astenie marcată, stare generală alterată. În **perioada de stare** predominantă febra care este înaltă și durează 3-5 (1-7) zile; O durată mai mare poate însemna apariția unei complicații. Manifestările respiratoriale infecției gripale includ de regulă semne de faringită, elemente de traheobronșită asociate cu febră, dureri de cap, dureri musculare și articulare. Deseori apar simptome de laringotraheată: răgușeală, tuse frecventă, uscată, obositoare. Există un spectru larg de prezentare a bolii, de la formele ușoare asemănătoare cu guturial, până la forme intens febrile, cu semne respiratorii puține sau absente, dar cu complicații nervoase sau cardiaice. Pot apărea manifestări pulmonare ale gripei, considerate adevărate complicații pulmonare. Astfel, pneumonia gripală care poate surveni în urma unei infecții gripale ne tratate, poate reprezenta o problemă foarte importantă, datorită insuficienței respiratorii acute, fenomenelor hipotensive care pot apărea.

Printre cele mai afectate categorii de vârstă se numără: copiii, foarte sensibili la virusurile gripale, bătrânnii, persoane cu imunitatea scăzută. De aceea este foarte important ca infecția gripală să fie preventă!

Profilaxia gripei se poate face prin vaccinare antigripală (imunostimulare specifică), însă există dificultăți mari din cauza variabilității virusului gripal. În acest sens, fiind destul

de greu de apreciat care anume este tulpina virală responsabilă de o posibilă apariție a gripei, pentru a o putea preveni prin administrarea vaccinului antigripal, este mult mai bine să se prevină gripe prin creșterea rezistenței organismului față de agenții viralii (imunitate nespecifică). Un loc aparte în profilaxia gripei îl ocupă terapia naturală, eficacitate foarte mare având propolisul, usturoiul, salcia, gheara diavolului, gingsengul.

Prin principiile active pe care le conține, **usturoiul** are acțiune antimicrobiană față de bacteriile grampozitive și gram negative, antifungică, verbuligă. Datorită prezenței alicinei, tratamentul cu usturoi poate limita anumite infecții virale (gripale, hepatice) mecanismul de acțiune constând în interferarea alicinei cu acizii nucleici virală, limitându-le proliferarea.

**Propolisul** conține în principal bioflavonoizi și compuși fenolici (acid cinamic, cafeic, ferulic). Are efecte antiseptice, antibiotice și antivirale. Este un foarte bun regenerator și stimulent al sistemului imunitar.

**Gheara diavolului** are acțiune antiinflamatorie, analgetică, comparabilă cu cea a derivaților pirazolonici, fără a avea însă efecte adverse, mai ales de tip epigastralgie.

**Scoarta de salcie albă** conține fitocomplex de principii terapeutic active: taninuri cu proprietăți tonice și astringente, dar mai ales heterozide salicilice cu acțiune analgezică, febrifugă, antiinflamatoare.

**Gingsengul** este cunoscut ca având un spectru larg de acțiuni farmacologice determinate de compoziția sa complexă, în care predomină saponinele și polizaharidele. Una dintre cele mai importante acțiuni este cea imunostimulatoare.

**Fructele de măces** conțin principii active (acid sorbic, antociani). Vitamina C are rol important în biogeneza substanței intercelulare, în metabolismul glucidic, lipidic, protidic. Crește capacitatea de apărare a organismului față de infecții prin accentuarea activității fagocitare a leucocitelor și stimularea proceselor imunologice.

În farmacii și în unitățile autorizate a distribui produse naturale de uz profilactic sunt o multitudine de preparate care pot fi utilizate în cazuri de afecțiuni respiratorii. Acestea se pot folosi, respectându-se recomandările personalului specializat din polyclinici, spitale, farmacii. Dintre ceiuri sunt recomandate cele de flori de soc, ghințura, tîntaura, busuiocul, scortisoara și cuișoarele, inhalății de busuioc, frechi cu levăntică ori petale de trandafir macerate în otet aromatic, tintură de propolis 20% cca. 20,30 de picături în apă de 2-3 ori pe zi, înainte de mese.

**De reținut.** Este foarte important să fie evitate locurile de posibilă contaminare, iar la apariția primelor simptome să se asigure izolarea, tratamentul și indicațiile medicului, care asigură orientarea tratamentului individual al bolnavilor.

Medicina clasică și experiența de viață recurgă în cazuri de gripă la: repaus în camere cu căldură moderată (18°), aer curat și umezit, alimentație ușoară, dezinfecția nasului și gâtului cu Rinofug și tablete de Faringosept, 3-4 aspirine pe zi, calmante ale tusei sau expectorante, comprese calde pe piept, 2-3 tablete vitamina C pe zi și, prezentarea obligatorie la medic pentru recomandări de specialitate.

**"Memorial "ION TOCITU" – la schi alpin  
- un deosebit succes și în acest an-**

**"SEMNE BUNE ANUL ARE!"**

Da , într-adevăr , din punct de vedere al activităților sportive de masă și în special al "Memorialului ION TOCITU " anul 2002 "are semne bune ", începutul acestui an fiind de bun augur.

Ediția din acest an , a 28-a , a fost mai bogată în manifestări , desfășurându-se în total 4 concursuri în luna ianuarie, în zilele de 03;05;12 pe pârtia de lângă Spitalul Municipal Săcele și în ziua de 26 ianuarie pe pârtia din BUNLOC.

Și în acest an concursul s-a bucurat de un deosebit succes . Acest succes se datorează organizării foarte bune, vremii foarte frumoase, zăpezii bogate și, nu în ultimul rând, sponsorilor în fruntea căroro se situează S.C.ELECTROPRECIZIA S.A. și Consiliul Local Săcele împreună cu Primăria.

Trebuie să menționăm că inițiativa organizării mai multor concursuri în cadrul "Memorialului ION TOCITU " a fost a conducerii SC ELECTROPRECIZIA SA, în special a d-lui Claudiu Roșculeț.

Participarea a întrecut toate așteptările , având în total 362 de concurenți, la toate cele 4 concursuri , din care numai la concursul desfășurat în Bunloc, în 26 ianuarie, au participat 180 de concurenți de toate vîrstele. La acest concurs , pentru categoriile de vîrstă de la 10 la 15 ani ,au fost organizate categorii separate pentru schiori legitimați și amatori , ca urmare a participării echipelor de copii din cadrul unor cluburi și școli de schi din Brașov. Acest lucru reliefiază de fapt valoarea ridicată a concursului de la SĂCELE. De asemenea, concursul s-a bucurat de prezența antrenorilor clubului Dinamo Brașov, Nicolae Barbu (săcelean, fost elev și lansat în schi de prof. Tocitu), Dan Cristea, actualmente antrenor federal interimar al lotului național de schi alpin, ca și a foștilor schiori ai lotului național de schi: Nicolae Stinghe, Crețoi Vasile, Stanciu Vasile și Petre

Grigore (ultimii doi săceleni, foști elevi ai lui "nea ION").

Ca în fiecare an organizarea a fost foarte bună, o contribuție deosebită aducând-o echipa de arbitri de pe lângă Federația Română de Schi și Biatlon.

Specific acestui concurs este că pentru toți copiii până la 15 ani se dau premii de participare, pe lângă premiile câștigătorilor.

Nu în ultimul rând trebuie să evidențiem pe cei care s-au ocupat de sponsorizarea și organizarea concursurilor.

Aceștia au fost domnii: Claudiu Roșculeț; Constantin Lungu; Nicolae Colibăan; Vasile Stanciu; Matilda Stanciu; Ioan Eftimie; Nicolae Barbu; Zaharescu Marius; Petrea Ștefan; Oncioiu Stelian și toți cei care au fost pe pârtie și au dat o mână de ajutor, cărora le mulțumim pentru efortul lor. Credem că a meritat. Este lesne de remarcat că toate numele menționate mai sus, sunt membri ai Asociației Cultural Sportive " IZVORUL " Săcele. Asta spune ceva.

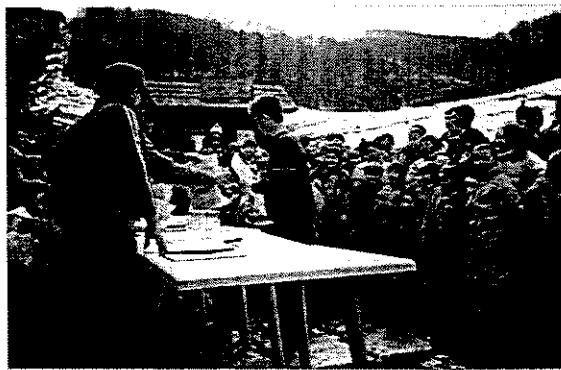
Sponsorii concursului de anul acesta au fost:

- S.C. Electroprecizia S.A.
- Consiliul Local Săcele
- RAGCP Săcele
- Sindicatul liber Electroprecizia
- S.C. Limercur S.A. - Săcele
- S.C. AOP COM S.R.L.-Săcele
- S.C. ANDA S.R.L-Brașov
- S.C. PETER ȘARA S.R.L.-Săcele

Câștigătorii concursului din BUNLOC au fost:

**Categorie sub 7 ani:** băieți: locul I - Băilă Ovidiu, fete: locul I - Fazakaș Andreea, locul II - Gridan Bianca, locul III - Chira Dana. **Categorie 7 – 9 ani:** băieți: locul I - Vieru Mihai Dănuț, locul II - Zaharescu Radu, locul III - Băcilă Rareș, fete: locul I - Marinescu Beatrice, locul II - Ciovică Irina, locul III - Cristudor Dana. **Categorie 10 – 12 ani – legitimați:** băieți: locul I - Achiriloaei Ioan, locul II - Olesch Raul, fete: locul I - Butuza Andreea,

( continuare în pagina 26 )



(continuare din pagina 25)

**"Memorial "ION TOCITU" – la schi alpin**

locul II - Ghițoc Andrada, locul III - Brenoiu Larisa. Vasile, locul II - Gomolea Dumitru, locul III - Damian

**Categorie 10-12 ani – amatori:** băieți: locul I - Alexandru.

Cătoiou Alexandru, locul II - Fodor Marius, locul III - Cel mai tânăr concurent: Dîrjan Constantin - 4

Mihălcescu Gheorghe, fete: locul I - Nicodin ani

Agatha, locul II - Hura Delora, locul III - Munz Anja.

**Categorie 13 – 15 ani – legitimați:** băieți: locul I

- Stinghe Răzvan, locul II - Gubernat Adrian,

locul III - Diaconescu Adrian, fete: locul I - Andra, Ursuț Robert, Ionescu Daniela, Zaharescu

Oșlobanu Claudia, locul II - Petrea Bianca, locul III - Cătălin, Perciog Daniela, Oancea Bogdan,

- Olesch Andreea. **Categorie 13 – 15 ani –****amatori:** băieți: locul I - Beșchea Dan, locul II - Teșileanu Iuliana, Oncioiu Stelian, Arfitu Ioana,

Tolnay Robert, locul III - Tănase Florin, fete: locul I - Tudor Gheorghe Alex., Diaconescu Adrian,

- Ionescu Daniela, locul II - Nistor Adela, locul III - Popovici Alexandra, Mihălcescu Gabriel, Stanciu

Oncioiu Corina. **Categorie 16 – 19 ani:** băieți: Vasile, Bogeanu Laura, Strava Silviu, Benga

locul I - Popa Ioan Cristian, locul II - Gubernat Adrian, Perciog Constantin.

locul III - Raț Alexandru, fete: locul I - Tolnay Robert, locul II - Beșchea Ioana.

**Categorie 20 – 30 ani:** băieți: locul I - Nicoară

Adrian, locul II - Obeală Radu, locul III - Balint

Adrian. **Categorie 31 – 40 ani:** băieți: locul I - Barbu Mircea, Băncilă Cristian, Cocoreanu

Bobeș Victor, locul II - Băilă Gheorghe, locul III - Bogdan.

Dediu Emanuel, fete: locul I - Forgaciu Mihaela,

locul II - Mihălcescu Gabriela, locul III - Fazakas

**Luminița. Categorie 41 – 50 ani:** băieți: locul I - Melinda, Gavriloiu Oana, Vasilescu Alexandru,

Niță Vieru, locul II - Secăreanu Gheorghe, locul III - Ursuț Horia, Perciog Alexandru, Perciog Mariana,

- Kurtz Petre, fete: locul I - Teșileanu Iuliana, locul

II - Mitu Sanda, locul III - Coliban Gabriela.

**Categorie 51 – 60 ani:** băieți: locul I - Crețoiu**Câștigătorii concursurilor din 03;05;12 ianuarie au fost:****Locul I:** Moldovan Teodora, Lungu Dragoș, Buda

Andra, Ursuț Robert, Ionescu Daniela, Zaharescu

Cătălin, Perciog Daniela, Oancea Bogdan,

Teșileanu Iuliana, Oncioiu Stelian, Arfitu Ioana,

Tudor Gheorghe Alex., Diaconescu Adrian,

Popovici Alexandra, Mihălcescu Gabriel, Stanciu

Vasile, Bogeanu Laura, Strava Silviu, Benga

Adrian, Perciog Constantin.

**Locul II:** Băilă Ovidiu, Boca Alexandru, Gubernat

Adrian, Mitu Ruxandra, Mihălcescu Alexandru,

Dobra Robert, Mitu Sanda, Băilă Gheorghe, Toth

Melinda, Gavriloiu Oana, Vasilescu Alexandru,

Ursuț Horia, Perciog Alexandru, Perciog Mariana,

Barbu Mircea, Băncilă Cristian, Cocoreanu

Bogdan.

**Locul III :** Zaharescu Radu, Damian Mihai,

Ionescu Adrian, Mitu Sanda, Raț Alexandru,

Grancea Robert, Tolnay Robert, Popa Dumitru,

Cârstea Lucian, Geambăsu Dorina, Ghia Petre .

**Coliban Nicolae**

**BOGDAN și BIANCA BARBU  
DOI SĂCELENI PE PODIUMURILE NAȚIONALE  
LA SCHI ALPIN**



Prima zi a Campionatelor naționale restante la schi alpin, slalom uriaș, s-a disputat în condiții atmosferice vitrege, sportivii trebuind să facă față ceții dense abătute pe Pârtia Lupului din Masivul Postăvarul – de aceea startul a și fost amânat cu aproximativ 45 de minute. Nici traseul de concurs nu a putut fi amenajat

corespunzător, toți participanții regretând că întrecerile nu s-au putut desfășura pe "Sulinar", așa cum s-a stabilit inițial. La startul competiției s-au înscris 30 de fete și 40 de băieți, pe podiumuri urcându-se:

1. **Bogdan Barbu** – CS Dinamo Brașov – Ana Teleferic, 2. Petriko Zoltan – CSAM Bucegi Predeal,
3. Andrei Burchiu - CS Dinamo Brașov – Ana Teleferic, la seniori; respectiv 1. Simona Popescu – CS Dinamo Brașov – Ana Teleferic, 2. **Bianca Barbu** – CSS Brașovia – CS Dinamo Brașov, 3. Cristiana Opris – CSS Brașovia – CS Dinamo Brașov, la senioare.

**TABEL NOMINAL**  
**cu membrii cotizanti ai**  
**Asociației cultural sportive**  
**"Izvorul" - trimestrul I 2002**

1	Roșculeț Claudiu	250.000	59	Taraș Mircea	50.000	117	Lață Viorel	25.000	183	Teacă Dobros Eugen	20.000
2	Zavarache Constantin	250.000	60	Teșileanu B. Barbu	50.000	118	Leb Mircea	25.000	184	Teșileanu Costin	20.000
3	Bărbat Gheorghe	200.000	61	Vereș Mihai	50.000	119	Matepiuc Daniela	25.000	185	Tocitu Viorel	20.000
4	Costea Dumitru	200.000	62	Imre Gabor	35.000	120	Mălereanu Florin	25.000	186	Ursuț Gabriel	20.000
5	Filipescu Dan	150.000	63	Moț Teodor	35.000	121	Median Traian	25.000	187	Zbarcea Maria	20.000
6	Ardeleanu Stelian	100.000	64	Sălișteanu Vasile	35.000	122	Metea Suzana Ana	25.000	188	Balint Iuliu	15.000
7	Bodeanu Gheorghe	100.000	65	Stroe Emil	35.000	123	Mitrea Gheorghe	25.000	189	Bălan Corneliu	15.000
8	Jonas Andrei	100.000	66	Băncilă Bebe	30.000	124	Modest Zamfir	25.000	190	Bilan Florin	15.000
9	Lungu Constantin	100.000	67	Barbu Mircea	30.000	125	Munteanu Cornel	25.000	191	Bijă Illeana	15.000
10	Mutu Gheorghita	100.000	68	Bobancu Șerban	30.000	126	Munteanu Mihail	25.000	192	Bucurenciu Alexandru	15.000
11	Taraș Răzvan	100.000	69	Butu Mihai	30.000	127	Munteanu Vasile	25.000	193	Bucurenciu Georgeta	15.000
12	Tudose Aurel	100.000	70	Cioroianu Aurelia	30.000	128	Năpăruș Camelia	25.000	194	Chițac Geta	15.000
13	Ivan Gheorghe	85.000	71	Diaconescu Adrian	30.000	129	Ocneanu Doru	25.000	195	Ciubotaru Sergiu	15.000
14	Cârsteanu Șerban	80.000	72	Ghia Roxana	30.000	130	Oncioiu Maria	25.000	196	Coman Jan	15.000
15	Simon Robert	80.000	73	Gologan Dan	30.000	131	Oslobanu Dan	25.000	197	Donciu Ciprian	15.000
16	Strava Marius	75.000	74	Gomolea Dumitru	30.000	132	Pascu Liviu	25.000	198	Dragomir Dănuț	15.000
17	Pană Aurel (Belgia)	70.000	75	Jerău Gheorghe	30.000	133	Petrea Stefan	25.000	199	Ene Gheorghe	15.000
18	Lupu Ștefan	60.000	76	Kristaly Edith	30.000	134	Poenaru Nicolae	25.000	200	Florescu Gheorghe	15.000
19	Avasilichioae Ioan	50.000	77	Lala Elena	30.000	135	Popa Virgil	25.000	201	Ghișoiu Dorin	15.000
20	Banciu Gheorghe	50.000	78	Lăcătuș Mariana	30.000	136	Popescu Mihai	25.000	202	Grosu Cosmin	15.000
21	Banciu Neculai	50.000	79	Lodromăneanu Virgil	30.000	137	Roșculeț Abigail	25.000	203	Ionescu Aurora	15.000
22	Bârsan Horia	50.000	80	Muscă Nicușor	30.000	138	Roșculeț Mirela	25.000	204	Iordache Gabriela	15.000
23	Băieșu Florin	50.000	81	Nechifor Septimiu	30.000	139	Rus Ionel	25.000	205	Lencuța Cristina	15.000
24	Besoiu Marian	50.000	82	Pantazică Adriana	30.000	140	Spiru Gheorghe	25.000	206	Median Valeriu	15.000
25	Beschea Ioan	50.000	83	Păsărică Claudiu	30.000	141	Stanciu Gheorghe	25.000	207	Mircioiu Lucian	15.000
26	Bobeș Gabriel	50.000	84	Primăvărăș Victor	30.000	142	Serbănuț Ioan	25.000	208	Mircioiu Sebastian	15.000
27	Bobeș Gheorghe	50.000	85	Rișnoveanu Ștefan	30.000	143	Tamaș Adrian	25.000	209	Moldovan Andronic	15.000
28	Bobeș Ioan	50.000	86	Stoicescu Nicolae	30.000	144	Teodorescu Nicolae	25.000	210	Moraru Victor	15.000
29	Bobeș Ovidiu	50.000	87	Taraș Octavian	30.000	145	Tiucă Adriana	25.000	211	Moroianu Gheorghe	15.000
30	Bogeanu Alexandru	50.000	88	Zaharescu Marius	30.000	146	Tomos I. Maria	25.000	212	Neacșu Lucian	15.000
31	Bratosin Canu Raluca	50.000	89	Zangor Lucian	30.000	147	Vamoș Aurelia	25.000	213	Nicoară Florian	15.000
32	Bratosin Sanda	50.000	90	Alexandru Ion	25.000	148	Vlad Adriana	25.000	214	Petruțiu Emil	15.000
33	Butu Traian	50.000	91	Badea Mircea	25.000	149	Vlad Ioan	25.000	215	Prundean Iuliana	15.000
34	Comșa Eugen	50.000	92	Barbu Nicolae	25.000	150	Voinea Dumitru	25.000	216	Sarafie Ioan	15.000
35	Cornea Ioan	50.000	93	Barbu Petre	25.000	151	Alexandrescu Emil	25.000	217	Sorban Ștefan	15.000
36	Crăciunescu Virgil	50.000	94	Barna Ion	25.000	152	Andronic Maria	20.000	218	Taras Gelu	15.000
37	Dogaru Aurel	50.000	95	Bădan Jan	25.000	153	Boberschi Dan	20.000	219	Teșileanu Emil	15.000
38	Drăghici Valentin	50.000	96	Băieșu Roxana	25.000	154	Caloinescu Ioan	20.000	220	Vasilache Gheorghe	15.000
39	Eftimie Ioan	50.000	97	Bălan Nicolae	25.000	155	Coliban Nicolae	20.000	221	Vlad Mircea	15.000
40	Fekete Gheorghe	50.000	98	Beciu Ioan	25.000	156	Damian Constantin	20.000	222	Acsinte Petre	10.000
41	Ghinescu Horia	50.000	99	Beșchea Dan	25.000	157	Dîrjan Liviu	20.000	223	Albuleț Victor	10.000
42	Gîrcag Viorel	50.000	100	Beșchea Florin	25.000	158	Drăghici Aurel	20.000	224	Andrei Sorin	10.000
43	Ionel Adrian	50.000	101	Calinic Puiu	25.000	159	Ghia Mircea	20.000	225	Andriesi Monica Florica	10.000
44	Jinga Victor	50.000	102	Ciulu Mircea Valentin	25.000	160	Ghia Petre	20.000	226	Arhir Ioan	10.000
45	Lață Ioan	50.000	103	Cojocneanu Olimpia	25.000	161	Gomolea Dumitru jr.	20.000	227	Arion Mircea	10.000
46	Lață Vasile	50.000	104	Daneș Dumitru	25.000	162	Hausler Anca	20.000	228	Avram Vasile	10.000
47	Moșoiu Alin	50.000	105	Dima Marcel	25.000	163	Iordache Ioan	20.000	229	Balea Constantin	10.000
48	Munteanu Nicolae	50.000	106	Dinu Popa	25.000	164	Jinga Romulus	20.000	230	Balica Maria	10.000
49	Munteanu Ștefan (Sibiu)	50.000	107	Dovâncă Marcel	25.000	165	Kapui Elisabeta	20.000	231	Balint Gheorghe	10.000
50	Nicolescu Alexandru	50.000	108	Drăgan Mircea	25.000	166	Lăzurcă Dumitru	20.000	232	Bârsan Nicoleta	10.000
51	Niculescu Gheorghe	50.000	109	Drăgan Petre	25.000	167	Medianu Gheorghe	20.000	233	Bârsan Teodor	10.000
52	Pereacă Alexandru	50.000	110	Durbălău Ștefan	25.000	168	Munteanu Dan	20.000	234	Băiculescu Veronica	10.000
53	Percioag Gelu	50.000	111	Filipescu Gheorghe	25.000	169	Nîțescu Adrian	20.000	235	Besoiu Gheorghe	10.000
54	Popescu Constantin	50.000	112	Filipescu Octavian	25.000	170	Oprea Ovidiu	20.000	236	Boboia Gheorghe	10.000
55	Rișnoveanu Paul	50.000	113	Fodor Levente	25.000	171	Paraipan George	20.000	237	Boghe Viorel	10.000
56	Robu Adrian	50.000	114	Ionas Hajnalka	25.000	172	Pari Iuliu	20.000	238	Bozoancă Liliana	10.000
57	Ştefănescu Dan	50.000	115	Ivan D-	25.000	173	Pelin Matei Alina	20.000	239	Bratoveanu Valentin	10.000
58	Taraș Ion	50.000	116	Ivan R.	25.000	174	Peter Sara	20.000	240	Brînzei Petru	10.000
						175	Plăiașu Constantin	20.000	241	Brînzei Stana	10.000
						176	Popescu Nechita	20.000	242	Bucelea Hortensia	10.000
						177	Sabó Viorica	20.000	243	Bucelea Victor	10.000
						178	Stamate Gheorghe	20.000	244	Bucurenciu Ana	10.000
						179	Stanciu Vasile	20.000	245	Bulat Elena	10.000
						180	Şerbănescu Adrian	20.000	246	Bulat Florentin	10.000
						181	Şerbu Adrian	20.000	247	Butu Elena	10.000
						182	Şerbu Iulian	20.000			

(continuarea tabelului în pag.28)

(continuarea tabelului din pag.27)

248Butu Ion	10.000	314Orjan Ioan	10.000
249Caian Pandrea Aurel	10.000	315Paiș Ioan	10.000
250Carpin Victor	10.000	316Panaete Ioan	10.000
251Cărstea Vergilia	10.000	317Pencu Haralambie	10.000
252Casapu Ștefan	10.000	318Perciog Constantin	10.000
253Ciobanu Gabriela	10.000	319Poenaru Ovidiu	10.000
254Cîrstea Gheorghe	10.000	320Popovici Maria	10.000
255Clinciu Gicu	10.000	321Pralea Radu	10.000
256Clinciu Nicolae	10.000	322Rață Mihai	10.000
257Codreanu Elena	10.000	323Răglean Floarea	10.000
258Comeș Tiberiu	10.000	324Rimniceanu Emil	10.000
259Copacel Vasile	10.000	325Rotboșean Dionisie	10.000
260Cosma Maria Teodosia	10.000	326Scripcaru Bogdănel	10.000
261Costea Ștefan	10.000	327Simion Adriana	10.000
262Coșerea Vasile	10.000	328Sîrbu Corneliu	10.000
263Cozma Corneliu	10.000	329Slăbiță Gheorghe	10.000
264Csabai Georgeta	10.000	330Spârchez Viorel	10.000
265Dărjan Ștefan	10.000	331Stanciu Fănică	10.000
266David Fănică	10.000	332Stanciu Ioan	10.000
267Debu Gheorghe	10.000	333Stoian Emilia	10.000
268Dincă Constantin	10.000	334Şeitan Adrian	10.000
269Dolea Emilia	10.000	335Şeitan Mircea	10.000
270Eftimie Virginia	10.000	336Şendruț Maria	10.000
271Filip Anca	10.000	337Şerban Corneliu	10.000
272Florescu Marian	10.000	338Şerbănuț Flaviu	10.000
273Frățilă Gheorghe	10.000	339Șipos Ioan	10.000
274Fulga Nicolae	10.000	340Stefan Remus	10.000
275Ghiuță Benone	10.000	341Taflan Dumitru	10.000
276Godeanu Roxana	10.000	342Taflan Elena	10.000
277Gologan Flavia	10.000	343Tătaru Iuliana	10.000
278Gonțeanu Mihail	10.000	344Teacă Mihai	10.000
279Guiu Ștefan	10.000	345Turoiți Ioan	10.000
280Guran Nicolae	10.000	346Ulea Angela	10.000
281Iacob Ciprian	10.000	347Ursu Maria	10.000
282Iani Ștefan	10.000	348Ursu Nicolae	10.000
283Ionescu Gheorghe Nae	10.000	349Vlad I. Adriana	10.000
284Ionescu Nicolae	10.000	350Zamfir Bogdan	10.000
285Istudor Camelia	10.000	351Zamfir Dan	10.000
286Jipa Dorin	10.000	352Zamfir Radu	10.000
287Leșescu Mihai	10.000	353Zangor Nicolae	10.000
288Lupu Florica	10.000	354Zangor Traian	10.000
289Lupu Nicolae	10.000	355Brătianu Gheorghe	5.000
290Măcelaru Ion	10.000	356Cenușe Ioan	5.000
291Mățărea Ovidiu	10.000	357Giurgiu Camelia	5.000
292Median Dan	10.000	358Gîdea Aurel	5.000
293Median Gheorghe	10.000	359Gologan Gelu	5.000
294Median Susana	10.000	360Manciu Ioan	5.000
295Miliou Mirela	10.000	361Pasăre Adrian	5.000
296Mogos Gheorghe	10.000	362Stoicescu P.Traian	5.000
297Moldovan Valer	10.000	363Stoicescu T. Traian	5.000
298Munteanu Ana	10.000		
299Munteanu Gheorghe	10.000		
300Munteanu Mircea	10.000		
301Munteanu Valentin	10.000		
302Nanciu Maria	10.000		
303Nechifor Constantin	10.000		
304Nicolaescu Marian	10.000		
305Niculescu Nicolae	10.000		
306Nistor Liviu	10.000		
307Nistor Mihai	10.000		
308Nițescu Ion	10.000		
309Ocneanu Luca	10.000		
310Onacă Dan	10.000		
311Onacă Vasile	10.000		
312Onica Ioan	10.000		
313Orez Ioan	10.000		

**ELECTROPRECIZIA**

2212 Săcele - Brașov, str. Parcului 18

phone: 40-068-27.33.33 fax: 40-068-27.39.48

Serviciile sale - oferite prin

- SERVICE AUTO MAGAZIN Telefon: 068/ 33.93.65

- PASAJ COMERCIAL Telefon: 068/ 47.59.98

**ELECTROPRECIZIA****SPRE ȘTIINȚĂ***Materialele primite la redacție nu se înapoiază.*

- Articolele privitoare la Săcele, Tărâlungeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.

- Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și asociația cultural-sportivă "Izvorul", pot fi obținute de la:
- Ing. Taraș Octavian – str.G.Moroianu, nr.361, Săcele, tel.273606
- Ing. Roșculeț Claudiu – str.G.Moroianu, nr.353, Săcele, tel.277290

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

**REDACȚIA****COLECTIVUL DE REDACȚIE**

prof. VICTOR CARPIN, ing. TARAȘ OCTAVIAN,

ing. ROȘCULEȚ CLAUDIU, IOAN EFTIMIE

ec. MILU ALEXANDRESCU, ing. DAN ZAMFIR, prof. CUJBĂ ILIE,

prof. A.MOLDOVAN, ADRIANA VLAD, Ing. HORIA BÂRSAN

Tiraj: 500 exemplare